

SAYFA 17 | SERMAYE SALDIRILARINA KARŞI BİRLEŞİK MÜCADELE!

İŞÇİ GAZETESİ

DÜNYAYI İSTİYORUZ KIRINTILARI DEĞİL!

ISSN: 1303-9040

AYLIK SİYASİ GAZETE | 20 EYLÜL-20 EKİM 2026 | SAYI: 241

FİYATI: 20 TL

DIŞARIDA SAVAŞ, İÇERİDE SAVAŞ!

“Tüm bu saldırı dalgasının hedefi, iç cepheyi güçlendirirken işçi ve emekçilerin, halkın sesini kısmak, nefesini kesmektir. İç cephe dedikleri Saray Rejiminin hizasında sermayenin, burjuva basının, sendika mafyasının ve bilcümle düzen içi kurumun tek ses hâline gelerek içeride-dışarıda savaş politikalarına destek vermesidir.

“Gezi’den bu yana söndürülemeyen direniş ateşinin söndürülmesi, en ufak bir itirazın duyulmamasıdır.

“Bizim için ise bu savaş batağından, çürümüş Saray Rejiminden tek çıkış yolumuz örgütlü direniştir. Kaz Dağları’nda, Akbelen’de doğası için direnen yerel halkın başka yolu yoktur. Yalınayak madencilerin, modern köle özel öğretmenlerin, Smart Solar işçilerinin direnişleri güncel ve öğretici örneklerle doludur.”

SAYFA 3-6 | İŞÇİ HABERLERİ
SMART SOLAR İŞÇİLERİ DİRENİŞLE KAZANDI

SAYFA 20 | TARİH
TELEKOM: HER YERDE GREV VAR!

DIŞARIDA SAVAŞ, İÇERİDE SAVAŞ!

Ekonomimiz geliyor, ülke büyüyor! Nereden mi anlıyoruz? Elbette emeğin yaratılan servetten aldığı pay azalırken sermayenin aldığı payın büyümesinden. Büyüme dedikleri sermayenin büyümesidir de ondan.

Örnek mi? Yılın ilk çeyreğinde işgücü GSYH'den %42,7 pay almışken 2. çeyrekte bu pay %38,1'e düştü. Aynı dönemde sermayenin payı %38'den %42'ye çıktı.

İşçiler, yükselen vergi dilimlerine karşı fazla mesai yaparak önlem alıyor. Ocak ayında eline geçen maaşı alabilmek için temmuz ayında fazla mesai yapıyor işçiler. Bu ekonominin büyümesi değil de nedir? Her ay ortalama 5-6 çocuk işçi çalışırken ölüyor. Bir o kadar 65 yaşın üstünde işçi aynı şekilde ölüyor. 7'den 70'e bütün nüfusu üretimde istihdam etmek kadar güzel kanıt olabilir mi buna!

Bir kısmımız çöpten başta yiyecek olmak üzere işe yarar bir şeyler ararken, kafelerin, restoran ve otellerin dolu olmasına zenginlik deniyor: ekonominin kısa özeti.

Demokrasimiz de gelişmeden payını alıyor

Demokrasimiz de gelişmeden payını alıyor!

31 Mart 2024 yerel seçimlerinden bu yana, seçimlerde kazanılan 78 belediyenin yönetimi AK Parti-MHP ittifakının eline geçti. Bunun 13'ünde kayyum atandı, diğerlerinde ise parti değişiklikleri, belediye meclisi seçimleri ve görevden alma süreçleri etkili oldu.

Üsküdar Belediyesine çökülürken değme mafyalara taş çıkartan örnekler yaşandı. Önce belediye başkanı

Sinem Dedetaş tutuklanıp görevden alındı. Belediye meclisi 5 Ağustos'ta seçim yaptı, Yeni Partiden Sibel Tan Çetinkaya başkan vekili seçildi. AK Parti buna itiraz edince yeniden seçim gündeme geldi. Bu arada, belediye başkanı ve 2 meclis üyesi tutuklu olduğu ve başkan vekili olan Çetinkaya oy kullanamadığı için 4 oy kaybediyor. Hizmet aşkıyla yanıp tutuşan 4 CHP'li vekil de AK Partiye katılınca cumhur ittifakı ve CHP-Yeni Parti oyları 21-21 eşitleniyor. Sonra bilmem kaçınıcı turda 23 oy alan AK Parti adayı Üsküdar Belediyesine başkan oluyor. Yatıp kalkıp seçimleri bize çare olarak gösterenler buradan ibret almalı.

NATO'nun ileri karakolunda halka iç savaş ilanı!

Temmuz ayında Ankara'da yapılan NATO Zirvesi üye ülkelere görev dağılımına sahne oldu. Ülkemize biçilen rol, Karadeniz'de, İran'a dönük saldırılarda, Ukrayna savaşında daha aktif yer almak oldu. Türkiye'nin Ukrayna savaşında değişen dili, Mekke Anlaşmasıyla Suudi Arabistan ve Pakistan ile kurulan pakt öne çıkan gelişmeler.

Türkiye bir yandan emperyalist tekelardan silah almaya devam ediyor, diğer taraftan dışarıya İHA, SİHA ihraç ediyor. Halkın kaynakları silaha yatırılıyor, sermaye ise savaştan voliyi vuruyor. Bu savaş ekonomisi, içeride yüksek enflasyon, hayat pahalılığı, işsizlik, açlık ve yoksulluğu körüklerken, burada gedik açabilecek her şeye saldırı örgütleniyor. Devletin kolluk kuvvetleri her eyleme azgınca saldırıyor. Sendikacılar, hak savunucuları, bunları dile getiren gazeteciler, avukatlar tutuklanıyor. Edirne'de madencilerin üzerine çeteler ateş açıyor. Devlet adamlarının ağzında bir sakız: "hukukun üstünlüğü". Muhalefet itiraz ediyor: "hukuk ayaklar altında".

Bizim için ise bu savaş batağın-dan, çürümüş Saray Rejiminden tek çıkış yolu örgütlü direniştir. Kaz Dağları'nda, Akbelen'de doğası için direnen yerel halkın başka yolu yoktur. Yalınayak madencilerin, modern köle özel öğretmenlerin, Smart Solar işçilerinin direnişleri güncel ve öğretici örneklerle doludur.

Gençliğin, öğrencilerin direnişi bunun bir parçasıdır.

Kadınların şiddete, ekonomik sorunlara karşı başkaca bir yolu yoktur.

Üretmek isteyen sanatçı, bilmedir ki sanatını direnişin hizmetine sunmalıdır.

"Neysem oyum" diyerek hayatta kalmanın yolu, bu direnişe katılmaktır.

Birlikler, cepheler masa başında kurulmaz, sokakta, eylemde kurulur. Herkesin bir isimle zikrettiği birlik, örgütsüz insanların işi değildir. Örgütlenmek birinci adımdır.

Birleşik Emek Cephesi tüm bu mücadelelerin ortak bir potada buluşacağı toplumsal mücadele aracıdır.

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Bir hukuk varsa şu an, o da iç savaş hukukudur. Bu kadar savaşa angaje olmuş bir rejimin hukuku olsa olsa iç savaş hukuku olabilirdi, yaşanan odur. Topluma dönük saldırılar her gün yeni bir boyutuyla karşımıza çıkıyor. Her gün kadınların aile bireyleri tarafından öldürüldüğü, çocukların ucuz iş gücü olarak sermayeye sunulduğu, gençliğin en büyük kaygısının gelecek olduğu, sokakların çetelere emanet edildiği bir ülkede "ailem güvende" adı altında operasyon yaparak toplumun bir kesimini itibarsızlaştırıp hedef göstermek iç savaş hukukunun devamıdır.

Direnişler birleşecek, Birleşik Emek Cephesi yolu açacak!

Tüm bu saldırı dalgasının hedefi, iç cepheyi güçlendirirken işçi ve emekçilerin, halkın sesini kısmak, nefesini kesmektir. İç cephe dedikleri Saray Rejiminin hizasında sermayenin, burjuva basının, sendika mafyasının ve bilcümle düzen içi kurumun tek ses hâline gelerek içeride-dışarıda savaş politikalarına destek vermesidir. Gezi'den bu yana söndürülmeyen direniş ateşinin söndürülmesi, en ufak bir itirazın duyulmamasıdır.

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

DİRENİŞLERDEN ÖĞRENMEYE, ÖRGÜTLÜ GÜCÜMÜZLE KAZANMAYA

Bu yıl işçi direnişlerinde grevler ve şantiye eylemleri öne çıkıyor. Daha çok alamadığı haklarının, ücretlerinin peşinde, itiraz edilen sendikal yetkisinin peşinde, daha az da çalışma koşullarının iyileştirilmesinin peşinde direnişler ülkenin her yanında devam ediyor.

Açlık grevlerinden vince, inşaat tepelerine çıkarak kendi hayatlarını riske atan şiddetli yüksek eylem biçimlerini deneyimleyenlere, çözümünü Ankara'ya gitmekte bulanlardan yurt içinden yurt dışından destek arayışına girenlere eylemler yılları bulan sürelerle yayılıyor.

Bursa'da bulunan Korteks fabrikasında düşük ücret zammını işçilere danışmadan kabul eden Teksif Sendikası bir gecede grevi sonlandırırken, örgütlenmeye olan güveni de sarsıyordu. Ağustos ayı haberlerinde derlediğimiz direnişlerden Teksif Sendikasının örgütlü olduğu yerlerden güncel haberleri bulmakta zorlanmamızda da sendika yöneticilerinin payı olduğu muhakkak. Direnişteki işçiler direnişlerinin sürecini sadece sendika yöneticilerinin inisiyatifine bırakmamayı öğrenmeli, örgütlerine, eylemlerine daha fazla sahip çıkmalı...

Smart Solar işçileri direnişle kazandı

Smart Solar Aliğa işçileri sendika değiştirme kararlarının ardından işten atılma ve sendikal baskılarla karşı karşıya gelince 11 Eylül'de eylem yapmaya başladılar.

Güneş paneli üretimi yapan Smart Soların Aliğa Entegre Üretim Tesisi işçileri, Anayasa ve yasalarla güvence altına alınmış sendika seçme özgürlüklerini kullanarak, TES-İŞ'ten istifa ederek DİSK Enerji-Sen çatısı altında örgütlendiler. Sendika değiştirme tercihinin ardından işyerinde yoğunlaşan sendikal baskılar ve yaşanan işten çıkarmalar, 11 Eylül itibarıyla fabrika içerisinde ve önünde eylemlerin başlamasına öncülük etti.

İşçiler Aliğa'da fabrika içinde direnirlerken işyeri önünde de açıklama ve destek eylemleri vardı.

İşten atılan yedi işçinin işe geri alınması, ödenmeyen ücretlerin ödenmesi ve Enerji Sen'e üye olan işçilerin tehdit edilmemesi talebiyle yapılan eylemlere dördüncü gününde İstanbul'dan da dayanışma gelmiş, şirketin Beykoz genel merkezi önünde eylem yapılmıştı. Eylemlerin sonrasında taraflar arasında yapılan görüşmelerde anlaş-

ma sağlandığı açıklanarak eylemler bitirildi. DİSK'e bağlı Enerji Sen ve Birleşik Metal İş sendikaları ortak yaptıkları açıklamada dayanışma eylemlerinin önemine de vurgu yaparak anlaşmayla ilgili şu ifadelerle yer verdiler:

"Gelinen noktada; işyerinde sendika seçme özgürlüğüne saygı duyulması ve herhangi bir sendikal baskı ortamına müsaade edilmemesi, yetki başvurusunun ardından işçilerin özgür iradeleriyle seçtiği çoğunluk sendikasının resmi muhatap alınması, TİS gereği henüz ödenmemiş dönem zammının uygulama programına alınması ve yaşanan eylem süreçleriyle ilgili hiçbir işçinin iş akdinin feshedilmemesi konularında mutabakata varılmıştır.

"İşten çıkarılan 7 işçiyle ilgili olarak ise, 16 Eylül 2026 tarihinden itibaren on gün içerisinde konunun karşılıklı diyalog zemininde ele alınarak tarafların kabul edebileceği bir çözüme kavuşturulması hususunda görüşmeler yürütülecektir."

Özdağlı Lojistikte direniş başladı

Bursa'da faaliyet gösteren, yaklaşık 100 işçinin çalıştığı Özdağlı Lojistikte TÜMTİS Sendikasının yürüttüğü örgütlenme çalışmasının ardından başlayan işçi kıyımına ve sendikal örgütlenme hakkının engellenmesine son verilmesi talebiyle eylem yapıldı.

İşyeri önünde 15 Eylül tarihinde yapılan eylemde sendikanın anayasal bir hak olduğu vurgulandı, bunu engelleme suçu işleyenler hakkında işlem başlatılacağı belirtildi.

TÜMTİS Bursa Şube Başkanı Özdemir Aslan sendikalaşma çalışmaları sürecini dair şu aktarımları yaptı:

"Özdağlı lojistik işverenleri ve şirket yöneticileri, sendikamıza üye olduğunu tahmin ettiği dört işçiyi odasına çağırarak zorla ve baskıyla e-devlet şifrelerini alarak, sendikadan istifa ettirmiştir. Diğer çalışanların da e-devlet şifrelerini toplayarak sendikaya üye olup olmadıklarını kontrol etmiştir." Daha ötesi işçiler sendika yöneticileriyle görüştikleri takdirde işten atılmakla tehdit edilmişler. İstifa etmeyen bir üyeye iş vermeyerek bir gün boyunca işyerinin bir köşesinde bekletmeye kadar giden baskılar uygulanmış, tehditler devam etmiş, geri adım atmayan işçi Emre Aracı işten atılmış.

Patrona seslenen Aslan, bir an önce yasa ve hukuk dışı tutumdan vazgeçmeleri çağrısı yaptı, suç işlemekten vazgeçilerek sendika düşmanlığına son verilmesini istedi. 15 Eylül itibarıyla işyeri önünde direniş başlatıklarını ilan etti. Hak ve talepler kabul edilene kadar direnişin devam edeceğini belirtti.

Söz, yetki, karar işçilere!

Panelsanda direniş Meclis gündemine taşındı

Polatlı OSB'de faaliyet gösteren 170 işçinin çalıştığı Panelsan firmasında Birleşik Metal-İş Sendikasının yetkisinin onaylanmasının ardından yetkiye itiraz eden firma 2 sendikal işçiyi işten çıkardı. İşçilerin 3 Ağustos'ta başlattıkları direniş devam ederken EMEP milletvekili Sevda Karaca 8 Eylül tarihinde Meclise soru önergesi verdi.

Verilen soru önergesinde fabrikanın 2025 yılında işçi başına 15 milyon TL'den fazla gelir elde ettiği, buna karşın işçiler açlık sınırında bir ücrete insanlık dışı koşullarda çalıştırıldığı belirtildi. Soru önergesinde çalışma koşulları şöyle ifade edildi:

- İşçiler günde 14 saati bulan ağır vardiyalarda çalıştırılmakta ve asgarî ücretin biraz üzerinde ücretlere zorlanmaktadır.
- Havalandırma sistemlerinin yetersizliği nedeniyle işçiler yoğun kimyasal kokusuna ve tozuna maruz kalarak çalışmakta, buna bağlı olarak akciğer rahatsızlıkları yaşanmaktadır. İş sağlığı ve güvenliği önlemleri alınmadığı için fabrikada uzuv kaybıyla sonuçlanan ağır iş kazaları neredeyse ayda bir sıklıkla meydana gelmektedir.
- Patron, yerli işçilerin sendikal yetkisini, direnişini ve toplu iş sözleşmesi talebini kırmak amacıyla Nepal'den göçmen işçileri kaçak şekilde fabrikada çalıştırma planları yapmaktadır. Nepalli işçileri için konaklama alanlarının tamamlandığı belirtilmektedir.
- Ancak işçiler bu engellemelere karşı direniş çadırını fabrikanın doğrudan giriş kapısına taşıyarak mücadelelerini sürdürmektedir.

Panelsan işçileri, sendikal örgütlenme nedeniyle işten çıkarılan iki işçinin işe iade edilmesini, sendika üyelerine yönelik istifa baskılarının, tutanakların ve keyfî uygulamaların son bulmasını, işverenin sendikal yetkiye yaptığı itirazı geri çekmesini, Birleşik Metal-İş'in yetkisinin tanınmasını ve toplu iş sözleşmesi sürecinin başlatılmasını istiyorlar. Direnişleri sürecinde direniş çadırlarının üstüne tır sürülerek tehdit edilen işçiler 22 Ağustos tarihinde Ankara'da direnişteki maden işçilerine dayanışma ziyareti gerçekleştirerek yılmayacaklarını ve kararlılıklarını ifade ettiler.

BBCA Storex'te işten atılma ve sendikasızlaştırmaya karşı direniş devam ediyor

Altınbilek Şirketler Grubuna bağlı BBCA işçileri Birleşik Metal-İş çatısı altında örgütlendiler. İşveren, sendikal örgütlenmenin ardından 17 Temmuz'da önce 9, daha sonra 5 işçiyi daha işten çıkardı. Toplam 14 işçi, işe iade ve sendikal haklarının tanınması talepleriyle 20 Temmuz'da fabrika önünde direnişe başladı.

Direnen işçilerin talepleri sendikalaşma saldırılarına karşı direnen tüm işçilerin talepleri ile ortaklaşıyor: İşten atılan işçilerin geri alınması, sendikal haklara saygı duyulup tanınması ve toplu sözleşme düzeninin bir an önce kurulması.

Direniş dayanışma ziyaretleri ile devam ediyor.

Madenci direnişleri kazanımla sonuçlandı

Direnişlerini Eskişehir'den ve Elazığ'dan Ankara'ya, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı önüne taşıyan Doruk Madencilik ve Eti Gümüş Madencilik işçilerinin kararlı direnişi kazanımla sonuçlandı.

Eskişehir'de 13 Nisan tarihinde direnişe çıkan Doruk Madencilik işçileri 10 Ağustos'ta ikinci kez Ankara'da direnişe başladılar. Daha önce alacaklarının ödeneceği sözünü alarak direnişi bitiren işçiler sözlerin tutulmaması üzerine yeniden Ankara'ya gittiler.

Elazığ'da 18 Temmuz tarihinde direnişe çıkan Eti Gümüş Madencilik işçileri verilen sözlerin tutulmaması üzerine 10 Ağustos tarihinde Ankara'da direnişe devam etme kararı aldılar.

Direnişleri boyunca dayanışma ziyaretleri kesintisiz devam eden maden işçilerine Ankara halkının desteği yoğun oldu.

Bağımsız Maden İşçileri Sendikası öncülüğünde direnen işçilerin 27 Ağustos'ta bütün yasal alacakları arabuluculuk anlaşması kapsamına alındı. Toplam alacağın yaklaşık dörtte biri hesaplara yatırıldı; kalan bölümün 40 gün içinde ödenmesi kararlaştırıldı. Her iki madenin işçileri de anlaşmayı oy birliğiyle kabul ederek 18 günlük Ankara direnişini sona erdirdi.

26 Ağustos tarihinde direniş sırasında gözetilerek tutuklanan Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır ve Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu 4 Eylül tarihinde tahliye edildi.

BursaGaz direnişçileri yeniden İstanbul'da

İşe iade ve toplu iş sözleşmesi talebiyle 3 Eylül'de, eylemlerinin 85. gününde Bursagaz işçileri, Akxa Doğalgazın İstanbul Beykoz'daki genel merkezi önünde buluştular. İşçiler eylemlerinin 70. gününde de bu noktada basın açıklaması yapmışlardı.

İşçiler sendikal baskıların sürdüğü-
İnü belirtirken DİSK'e bağlı Enerji-
Sen, yetki itirazının geri çekilmesi ve
sendikal olduğu için işten atılan 22
işçinin işe iade edilmesi çağrısı yaptı.

Kazancı Holdinge bağlı Akxa Do-
ğalgaz yönetiminin eylem günü genel
merkez personeline e-posta gönderdi-
ğini belirten DİSK Enerji-Sen Genel
Başkanı Süleyman Keskin, çalışanla-
rın dışarı çıkmasının ve eylemi takip
etmesinin yasaklandığını aktardı.

10 Haziran'da şirket önünde
direniş çadırı kurarak direnişe aşıla-
yan işçiler yalnızca kendi çalışma
koşullarına değil, enerji hizmetlerinin
niteliğine ve Bursa halkının yüksek

doğalgaz faturaları nedeniyle yaşadığı
sorunlara da dikkat çekiyor.

İşçilerin Akxa Doğalgaz bünyesinde
Türk-İş'e bağlı Tes-İş Sendika-
sının örgütlü olduğu Koni adlı şirkete
geçirilmek istenmesi de gündemde.
Burada imzalanan toplu iş sözleşme-
sinin Bursagaz işçilerinin kendi işyer-
lerinde elde etmek istedikleri hakları
kapsamadığı belirtiliyor.

Akxa Doğalgaz, Türkiye'nin en
büyük, Avrupa'nın da dördüncü
büyük doğalgaz dağıtım şirketi olarak
geçiyor, Türkiye şirketleri sıralama-
sında 48. Türkiye genelinde 24 şehir,
bölgede faaliyet gösteren şirketin 8,6
milyon abonesi olduğu belirtiliyor.

Türk-İş üyesi Doruk Madencilik işçileri Bakan Bayraktar'a teşekkür etti!

Ankara'da alacakları için mücadele eden diğer maden işçileri de Türkiye Maden İşçileri Sendikası'na üye olan Doruk Madencilik işçileriydi. Yıldızlar Holding önünde direnişlerine devam eden işçiler şirketin kendilerini oyaladığını belirtiyorlardı. Temmuz ayından bu yana direnişte olan işçiler kendilerini holding demirle-
rine zincirlemiş daha sonra açlık grevine de başlamışlardı.

Direnişin kazanıldığı Enerji ve
Tabii Kaynaklar Bakanı Al-
parslan Bayraktar'ın sosyal medya
hesabından açıklandı. "Türkiye
Maden İşçileri Sendikası Başkanı
Sayın Nurettin Akçul ve kıymetli
madenci kardeşlerimizi Bakanlığı-
mızda kabul ettik" denilen açıkla-
mada ve "Bakanlık olarak verdiğimiz
güçlü destek ve yürüttüğümüz
kararlı süreç sayesinde bu sorunun

çözümüne kavuşmuş olmasından
büyük bir memnuniyet duyuyoruz"
ifadeleri kullanıldı.

Toplantı salonunda fotoğraf
çektiren sendika yetkilileri ve işçi-
lerin hangi tarihte nasıl bir anlaşma
yaptıkları ve kazanımlarının ne
olduğuna dair herhangi bir açıklama
yapılmazken Bakan Bayraktar'a te-
şekkür simgesi olarak el yapımı bir
tablo takdim edildiği görüntülendi.

İBB Ağaç A.Ş. işçileri direnişlerinin 126. gününde kazandı

Güvenlik soruşturması, arşiv araştırması gerekçeleriyle işten atılan işçiler 21 işçi 30 Nisan'da Saraçhane'de direnişe başladılar.

DİSK'e bağlı BTO Sen öncülü-
ğünde direnen işçiler, 11 Ağus-
tos'ta eylemlerinin 104. gününde
başlattıkları açlık grevini ondördün-
cü günde bitirmişlerdi. İBB yöne-
timiyle yapılan görüşmeler üzerine
117. günde direnişlerine ara verdiler
ancak işe geri alınacak işçi sayısının
düşürülmesi üzerine direnişlerine
yeniden başladılar. 2 Eylül'de dire-
nişin 126. gününde kazanım sağlan-
dığı açıklanarak direniş bitirildi.

İşçiler tarafından yapılan açık-
lamada işten çıkarılan 21 işçiden

20'sinin durumunun değerlendirildi-
ği, bir işçinin kapsam dışı bırakıldı-
ğı belirtildi. Değerlendirmeye alınan
20 işçiden 14'ünün işe dönüşünün
kabul edildiği, 6 işçinin ise uygun
bulunmadığı, bunların yerine ailele-
rinden bir kişinin işe başlatılabilece-
ği açıklandı.

Ayrıca işe iadeler Ağaç A.Ş. bü-
nyesinde değil İBB'nin farklı iştirak
şirketleri bünyesinde 2026 yılı şart-
larıyla gerçekleştirileceği ve işçile-
rin devam eden davalarından feragat
etmelerinin istendiği belirtildi.

Kısa... Kısa...

Hatay'ın Dörtyol ilçesindeki Yolbulan Metal fabrikasında, toplu iş
sözleşmesi (TİS) görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması nedeniyle Özçe-
lik-İş Sendikası üyesi işçilerin düşük ücrete karşı başlattığı grev 20 Haziran
2024 tarihinden bu yana 800 günü aşkındır devam ediyor. Fabrika önünde
grev nöbeti devam ederken dayanışma ziyaretleri gerçekleştiriliyor.

Mersin Limanı'nda TÜMTİS'te örgütlü 180'i aşkın liman işçisinin
işe iade, iş güvencesi ve sendikal hakların tanınması talebiyle başlattıkları
direniş liman kapısı önünde yapılan eylemlerle 31 Aralık 2025 tarihinden
bu yana devam ediyor.

Menemen Doğaköy'deki TOKİ projesinde çalışan 250 işçi, 3 aydır
ücretlerini alamadıkları gerekçesiyle 9 Eylül'de eyleme başladı. İnşaatin
çatısına çıkan 40'a yakın işçi, "Açız" ve "Paramızı versinler, inelim" diye
seslendi. Üstelik bu TOKİ projesi Menemen Doğaköy'de yaşayanların tar-
ım arazilerini ve hayvancılığı bitireceği gerçeğiyle karşısında hukuk savaşı
verdikleri bir yapı.

ŞANTİYELERDE İŞÇİLER HAKLARI İÇİN AYAKTALAR

İstanbul, Antalya, Hatay, Manisa, Kocaeli, Ankara, Konya, Adıyaman şantiyelerinde başlayan ücret ve alacak mücadeleleri kazanımla sonuçlandı. TOKİ şantiyelerinden öğrenci yurdu şantiyelerine, özel konutlardan hastane şantiyelerine işçilerin hak gasplarına karşı direnişleri büyüyor. Yapı Yol İş, İnşaat İş ve Dev Yapı İş önderliğinde gelişen direnişler bir sonrakilere yol göstermeye devam ediyor.

Direnişlerinde vince çıkma, çatıya çıkma gibi şiddeti yüksek ve teşebbüsü zor eylem türlerine yönelen işçiler canlarına kast etme, açlık grevi yapma gibi eylem türlerini de deneyimliyorlar.

Genellikle kısa süren şantiye işçilerinin direnişleri ağırlık olarak ödenmeyen ücretler, tazminatlar ve işe iade talepleri etrafında şekilleniyor.

Listelerin hazırlanmasında Umut-Sen'den arkadaşların hazırladığı Direniş Haritası'ndan yararlanılmıştır. Bu özenli ve önemli çalışma için kendilerine teşekkür ederiz (<https://direnis-haritasi.umutsen.org>). Aylık raporlar da yayınlanmaya başlamış. Ağustos ayı raporundan bir bölüm direnişleri şöyle sınıflandırmış:

“Ağustos kapanışında haritada 167 kayıt var. 103 mücadele sürüyor, 35'i sonuçlandı, 29 eylem kayda geçti. Yalnızca bu ay 43 yeni direniş başladı, 12 eylem yapıldı. 72 kayıta doğrudan talep ücret, tazminat ve işçilik alacaklarıydı. Ağustos'ta başlayan 43 direnişin 32'si inşaattaydı.

“Şantiyelerde ücretini alamayan işçiler işi durdurdu, kapıya çıktı, ana firmayı muhatap aldı. Bu 32 inşaat direnişinin 13'ü ay bitmeden sonuç aldı. Dardanel'de kadın işçiler 12 saatlik çalışma dayatmasını aynı gün iş bırakarak geri çekti. Cunda Denizcilik, Ursa Tersanesi, BENCUP ve daha birçok işyerinde hak, patronun insafıyla değil işçinin basıncıyla alındı.”

Hödlmayr ve TüvTürk grevleri devam ediyor

DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası'nın yetki aldığı Hödlmayr ve TüvTürk işyerlerinde toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine grevler başladı.

Çayirova'da faaliyet gösteren Avusturya sermayeli Hödlmayr Lojistik, Doğu Otomotiv'in başta Volkswagen olmak üzere distribütörlüğünü yaptığı otomotiv markalarının araç taşımacılığını yürütüyor.

Yaklaşık 100 işçinin çalıştığı işyerinde grev 30 Temmuz'da başladı. İşçiler, düşük ücretlere, performans dayalı ücret sistemine, çalışma koşullarına ve sendikal hakların tanınmamasına karşı greve çıktılar.

Nakliyat İş Gebze Şube Başkanı Erdal Kopal, işçilerin performans dayalı ve karmaşık bir ücret sistemiyle çalıştığını, uzun çalışma saatlerine rağmen aldıkların ücretlerin yetersiz olduğunu belirterek olası kazalarda ise işçilerin ücretlerinden kesinti yapıldığı uygulamalarla karşılaştığını vurguladı. İşçilerin direnişi dayanışma ziyaretleriyle devam ediyor.

İstanbul'daki TüvTürk Araç Muayene İstasyonları önünde direniş devam ederken dayanışma ziyaretleri de gerçekleşiyor. Nakliyat İş Sendikası öncülüğünde örgütlenen grev, toplu sözleşme masasında anlaşma sağlanamaması üzerine 13 Aralık 2025 tarihinde başlamıştı.

İstanbul'da 750 işçinin çalıştığı belirtilen istasyonlarda sefalet ücreti dayatması, grev kırıcılığı ve sendika düşmanlığı öne çıkıyor.

TüvTürk istasyonları ihalesi Ağustos 2027 tarihinde bitiyor, araç muayene ihalesini alan Turka adlı şirkette en büyük hisse sahibi Metin Güneş, Devlet Bahçeli ve Metin Arı ile verdiği teşekkür pozu daha tanınır hâle gelmişti.

Kısa... Kısa...

Ege Serbest Bölgesinde Teksif Sendikası'na örgütlenen Digel Tekstil işçileri 17 Ocak 2025 tarihinden bu yana direnişte. Sendika yetkisinin kesinleşmiş olmasına rağmen toplu sözleşme masasına oturmayan patrona karşı direnişlerine devam eden işçiler Ankara Tapeten işçilerinin grevine de dayanışma mesajları gönderiyorlar.

Sincan Organize Sanayi Bölgesinde sendikal yetkinin tanınması ve toplu iş sözleşmesinin imzalanması için 4 Eylül 2025 tarihinden bu yana Tapeten Mensucat işçileri direnişte. Teksif Sendikasında örgütlü işçiler, mobbing, baskı, hijyen sorunları ve kötü çalışma koşullarına karşı direnişler.

Teksif Sendikasında örgütlenen Gezer Terlik işçileri sendika düşmanlığına, işten atmalara ve ücret gasplarına karşı Bolu ve Esenyurt'ta mücadelelerine 24 Kasım 2025 tarihinden bu yana devam ediyorlar. Sendikanın yetkiyi mahkemede de kazanmış olmasına rağmen patron toplu sözleşme masasına oturmuyor.

Ücretli Öğretmenler Dayanışma Derneği üyeleri 10 Eylül'de Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) önünde, “Emek ataması, kadro ve emekliliğimizi istiyoruz. EYT bile bize vurmadi. 15-20 sene çalıştık, emekli bile olmadık” açıklamasını yaptı. 70. kez MEB önünde olduklarını belirten öğretmenler, “Bakan görmüyor bizi. Dernek yöneticileri 70 defa, 10 sene boyunca bakanlığın önüne gelip hiçbir sonuç alamazlar mı? Bizi ortada bıraktılar, biz sahipsiziz,” dediler.

Cunda Denizcilik bünyesinde çalışan Volgo-Don 5021 mürettebatının mayıs ayından bu yana ücret gasplarına, tecrit politikalarına ve şirket yönetiminin açık tehditlerine karşı Samsun Limanı'nda başlattığı fiilî grev; kararlı duruş, fiilî meşru mücadele ve örgütlü dayanışma sayesinde kazanımla sonuçlandı.

AĞUSTOS AYINDA EN AZ 226 İŞÇİ KATLEDİLDİ, BUNLARIN EN AZ 15'İ ÇOCUK!

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisinin ağustos ayı verilerine göre en az 226 işçi katledildi. Yılın ilk sekiz ayında çalışırken katledilen işçi sayısı en az 1509'a yükseldi. 226 işçi arasında işçileştirilen 15 çocuk da bulunuyor.

15 “çocuk işçi” katledildi

İSİG, en az 15 çocuğun da çalıştırılırken katledildiğini duyurdu. Bu çocuklardan 4'ü, 14 yaş ve altındaydı. 11 çocuk ise 15-17 yaş arasındaydı.

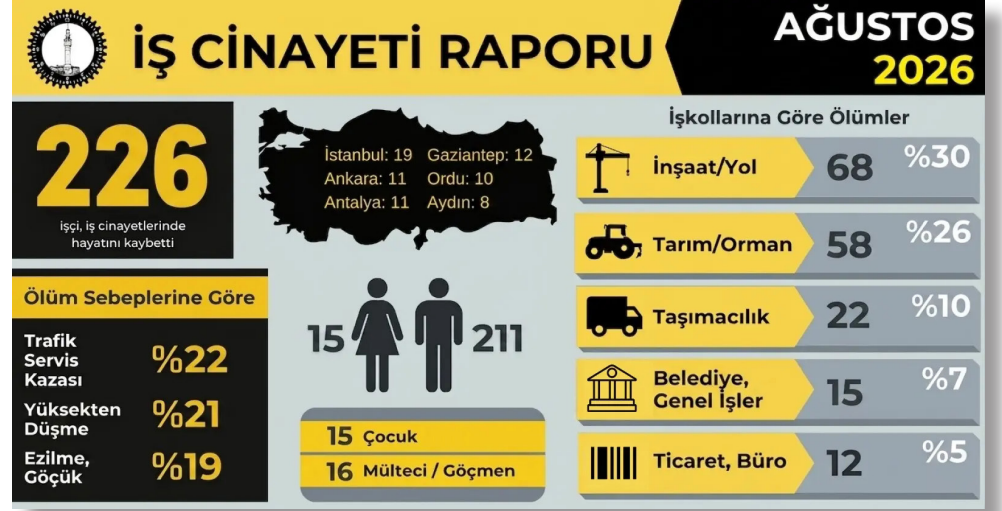
16 mülteci işçi katledildi

Rapora göre, ağustos ayında 7'si Suriyeli, 3'ü Afganistanlı, 2'si Gürcistanlı, 2'si Özbekistanlı, 1'i İranlı ve 1'i Türkmenistanlı olmak üzere 16 göçmen işçi de çalışırken hayatını kaybetti.

İşçilerin ölüm sebeplerine de yer verilen raporda, işçilerin ölüm sebepleri arasında yüzde 22 oranında trafik kazası, yüzde 21 yüksekte düşme, yüzde 19 ezilme/göçük sayıldı.

2026 yılının ilk sekiz ayında çalışırken katledilen işçi sayısı 1509'a yükseldi. İş cinayetlerinin aylara göre dağılımı şöyle: Ocak ayında en az 155 işçi, Şubat ayında en az 129 işçi,

Mart ayında en az 151 işçi, Nisan ayında en az 190 işçi, Mayıs ayında en az 214 işçi, Haziran ayında en az 228 işçi, Temmuz ayında en az 216 işçi, Ağustos ayında en az 226 işçi.

Dilovası işçi katliamı: 4 kişi tahliye edildi, 2'si yeniden tutuklandı

Kocaeli'de 7 kişinin yanarak yaşamını yitirdiği Ravive Kozmetik iş cinayetine ilişkin davanın 4'üncü duruşmasında, 4 kamu görevlisi tahliye edilirken, önceki duruşmada serbest bırakılan 2 zabıta müdürü yeniden tutuklandı.

Mahkeme heyeti, tutuklu kamu görevlileri Muammer Telli, Hüseyin Öztürk, Selim San ve Cihan Sorgucu'nun tahliyesine karar verdi. 3 Temmuz'da tahliye edilen zabıta müdür vekilleri Nizamettin Balcı ve Cengiz Taşdemir ise yeniden tutuklandı. Duruşma 3 Kasım'a ertelendi.

Kamu görevlileri sorumluluğu birbirine attı

Kamu görevlileri, Ravive Kozmetikin ruhsatını kendilerinin vermediğini, ruhsat işlemlerinden sorumlu olmadıklarını ve imzaların kim tarafından atıldığını bilmediklerini savundu.

“Zabıtarlar doğruyu söylemiyor”

Duruşmada söz alan aileler, belediye ve zabıta görevlilerinin işyerindeki koşullardan haberdar olduğunu belirterek kamu görevlilerinin sorumluluğunun araştırılmasını istediler.

Gülhan Bendi, zabıta görevlilerinin işyerinin yalnızca alt katını gördükleri yönündeki ifadelerine tepki gösterdi. Bendi, “Biz çalışırken buraya üst kata gelip koli koli parfüm alıp Kurtuluş Oransal ile çay içiyorlardı,” dedi.

Aileler ve avukatları, bir kez daha duruşmanın Kocaeli Hapishanesi yerine Gebze Adliyesinde görülmesini de talep ettiler.

İkisi 18, diğeri 13 yaşında!

Niğde'de onarım için elektrik direğine çıkan Servet Can Aylan, Antep'te Suriyeli İbrahim Ataş kuyu temizliği sırasında, Mardin'de ise fındık toplamak için Sakarya'ya giden Yusuf Kesen, traktörden düştükten sonra bir aracın çarpması sonucu yaşamını yitirdi.

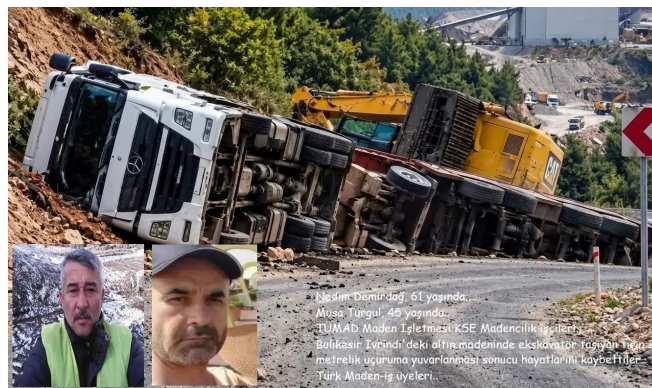
► Niğde'nin merkeze bağlı Sazlıca köyünde, bir madencilik şirketinde çalışan 18 yaşındaki Servet Can Aylan, onarım için elektrik direğine çıktı. Akıma kapılan Aylan, direktten düştü.

► Antep'te çalıştığı inşaat alanında bulunan kuyunun temizliğini yapan İbrahim Ataş, çalışma sırasında kuyunun içerisinde elektrik akımına kapıldı. Acil yardım ekipleri tarafından kuyudan ağır yaralı olarak çıkarıldı. Oğuzeli Devlet Hastanesine kaldırılarak tedavi altına alınan Ataş, tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

► Mardin'in Kızıltepe ilçesinden ailesiyle birlikte mevsimlik tarım işçisi olarak Sakarya'ya giden 13 yaşındaki Yusuf Kesen, fındık hasadı sırasında yaşanan kazanın ardından yaşamını yitirdi. Kesen, 20 Ağustos'ta hareket hâlindeki traktörden dengesini kaybederek yola düştü. Bu sırada yoldan geçen bir aracın çarpması sonucu ağır yaralanan Kesen, hastaneye kaldırıldı. 12 gün tedavi gören Kesen, yaşam mücadelesini kaybetti.

Maden şantiyesinde iş cinayeti: 2 işçi yaşamını yitirdi

Balıkesir'in İvrindi ilçesine bağlı Değirmenbaşı Mahallesi'nde bulunan TÜMAD Madencilik şantiyesinde 4 Eylül'de iş cinayeti yaşandı. Ekskavatör taşıyan tır, virajda kontrolden çıkarak yaklaşık 20 metrelik uçuruma yuvarlandı. Kazada 61 yaşındaki tır sürücüsü Nedim Demirdağ ve araçta bulunan 45 yaşındaki Musa Turgul, çalışma sahasında yaşamını yitirdi. Ekiplerin çalışmasının ardından iki işçinin cenazeleri uçurumdan çıkarıldı.

SERMAYENİN BİRİKİMİ YOKSULUN CEBİNDEN

Hemen hemen her sayıda uygulanan ekonomi politikasını rant-yağma ve savaş ekonomisi olarak anıyoruz. Bu, patronlara servet transferi yapmak için, işçi ve emekçilerin boğazına yapışmaktır. Son dönemde işçi eylemlerinde maaş, fazla mesai, kıdem tazminatı vb. işçi alacakları için yapılan eylemlerde belirgin bir artış var. İşçi alacaklarını ödememek, olabildiğince geciktirmek, eksik ödemeye razı etmek aslında düpedüz bir sermaye birikimi hamlesidir. Maden işçileri yıllara yayılan haklarını alabilmek için Ankara'da günlerce direnmek, gözaltı, polis saldırısına

dayanmak zorunda kalıyor. İşçilerin önderleri tutuklanıp esir ediliyor. İnşaat şantiyeleri işçi eylemleriyle kaynıyor. Birçok sektörde benzer durumlar yaşanıyor.

2027-29 dönemini kapsayan OVP açıklandı. Programın omurgasını işçi ve emekçilere yönelik saldırılar oluşturuyor. Bunun başında önümüzdeki yıl için öngörülen yüzde 21'lik enflasyon hedefi geliyor. Yılda bir kez gerçekleşen asgarî ücret artışları, memur ve emekli aylıkları ve toplu sözleşmelerde bu oranlar işçilere dayatılacak demektir. Sendikaların durumu ortadadır.

Yine bu programa göre vergi gelirlerinin 2027'de önceki yıla göre yüzde 36,5 artması hedefleniyor. Enflasyonun çok üzerinde gözüküyor. Bu da yeni vergiler ya da vergilerin artırılması anlamına gelebilir.

Eylül ayıyla birlikte okulların açılacak olması, havaların soğumasıyla enerji maliyetlerinin katlanması bizler için kara kış anlamına geliyor. Bu da önümüzdeki dönem işçilerin, emekçilerin daha aktif bir mücadele yürütmesi gerektiğine işaret ediyor.

Açlık ve yoksulluk sınırı yükselmeye devam ediyor!

Türk-İş Konfederasyonu tarafından, çalışanların geçim koşullarını ortaya koymak ve temel ihtiyaç maddelerindeki fiyat değişimlerinin aile bütçesine yansımalarını belirlemek amacıyla her ay düzenli olarak yapılan araştırmanın 2026 Ağustos ayı sonuçları açıklandı.

Dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırı ağustosta 121 bin 786 TL olarak hesaplandı.

Yoksulluk sınırı bir yılda 33 bin liradan fazla arttı

Yoksulluk sınırı, Ağustos 2025'te

88 bin 309,98 TL düzeyindeydi. Ancak bu tutar bir yılda 121 bin 786 TL'ye yükseldi. Böylece yıllık artış 33 bin 476 TL'yi aştı. Ayrıca temmuzdaki seviye 120 bin 325,30 TL olarak açıklanmıştı.

Açlık sınırı 37 bin 388 liraya çıktı

Ankara'da yaşayan dört kişilik bir ailenin gıda maliyeti hesaplandı. Buna göre gerekli aylık harcama 37 bin 388,30 TL oldu. Açlık sınırı geçen yıl 27 bin 111,17 TL seviyesindeydi.

Bu tutar yalnızca sağlıklı ve dengeli beslenme giderlerini kapsıyor.

Dolayısıyla kira, ulaşım ve sağlık harcamaları hesaba katılmıyor.

Öte yandan yoksulluk sınırı tüm zorunlu ihtiyaçları içeriyor. Bunlar arasında barınma, enerji, eğitim, ulaşım ve sağlık bulunuyor.

Bekâr çalışanın yaşama maliyeti 48 bin lirayı geçti

Bekâr bir çalışanın aylık yaşama maliyeti 48 bin 305,38 TL'ye yükseldi. Böylece tek kişinin temel giderlerindeki artış da sürdü. Bekâr çalışanın aylık geçim maliyeti ağustosta 48 bin 305,38 TL'ye ulaştı.

Yemeklerin olmazsa olmazı soğan ve temel beslenme maddelerinden patatesin fiyatı yüksek kalmaya devam etti. Dana kıyma, kuşbaşı ve tavuk fiyatları ağustosta yükseldi. Buna karşılık kuzu eti fiyatlarında sınırlı gerileme görüldü.

Ayrıca yumurta fiyatları da arttı. Araştırmada bu değişim okulların açılış dönemine yaklaşımla birlikte kaydedildi.

En yüksek artış ayçiçek yağında görüldü. Bunun yanında margarin, tereyağı ve zeytinyağı fiyatları yükseldi.

Ayrıca yeşil zeytin ve çay fiyatlarındaki artış ağustosta devam etti.

12 aylık gıda enflasyonu yüzde 37,90 olurken yılın ilk sekiz ayı için bu oran yüzde 24,03'e ulaştı.

Enflasyon bilmecesi

Neden bilmece diyoruz? Yılın başında ilan edilen tahmini enflasyon yüzde 16 idi. Bütün maaş artışları buna göre yapıldı. Merkez Bankası ilk 8 ay boyunca enflasyon revize çalışmaları yaptı. 2026 enflasyon hedefleri şu şekilde ilerledi.

2025 sonu: %13-19 aralığı

Ara hedef: %16

Şubat 2026: %15-21 aralığı

Ara hedef yine %16.

Mayıs 2026: Yıl sonu tahmini %26

Ağustos 2026: Yıl sonu tahmini %28'e yükseltildi.

Yani TCMB'nin kendi tahmini: %16 → %18 civarından %26 → %28 şeklinde yukarı geldi.

Ve bugün elimizde Ağustos itibarıyla %31,51 yıllık enflasyon var.

Bu rakamlarda TÜİK'in ince işçiliğine rağmen bu kadar olabildi. Ama Düyûn-ı Umûmiye memuru Mehmet Şimşek yönetimindeki ekonomi ücret artışlarını tahmini enflasyona göre yaparak göz göre göre milyonların ekmeğini alıyor.

Emeğin payı sermayeye

TÜİK'in açıkladığı 2026 yılı 2. çeyrek büyüme rakamları, emeğin GSYH'den aldığı pay düşerken, sermayenin aldığı payın arttığını ortaya koydu.

Yılın ilk çeyreğinde işgücü %42,7 pay almışken 2.

çeyrekte bu pay %38,1'e düştü. Yaklaşık 5 puanlık bu düşüş çarpıcı ve yoksullaşmanın göstergesi.

Aynı dönemde sermayenin payı %38'den %42'ye çıktı. İşgücünün payı sermayeye aktı. Üstelik bu, işgücü ödemelerinde bir önceki yılın aynı döneminde yaşanan 1,9 trilyon liralık büyümeye rağmen gerçekleşmiş.

Demokrasileri diktatörlük,

KÖİ ödemeleri yerine okul çocuklarına 4 yıldan fazla yemek

Okulların açılmasıyla birlikte okula aç gidip aç geri dönen çocuklar yeniden gündem oldu.

Sermayeye akıtılan milyonlar, vergiler, kamu hizmetlerine yapılan zamlar, faiz ödemelerine rağmen çocuklarına okulda günde bir öğün yemek veremeyen bu sistem bakın kimlere neler aktarmış:

Kamu-Özel İşbirliği (KÖİ) projelerinin kamu bütçesine yükünü gösteren resmî rakamlar, çocukların okulda beslenmesi açısından çarpıcı bir karşılaştırma ortaya koyuyor.

TBMM'de yer alan resmî bütçe tablosuna göre 2024-2026 döneminde ulaştırma

projeleri ile şehir hastaneleri kapsamında yapılması öngörülen KÖİ ödemeleri toplam 673 milyar 554 milyon TL. Bunun 162,4 milyar TL'si 2024, 240,8 milyar TL'si 2025, 270,3 milyar TL'si ise 2026 için öngörülüyor.

MEB verilerine göre 2024-2025 eğitim yılında Türkiye'de örgün eğitimde (MEB'e bağlı resmî ve özel okullar; okul öncesi, ilkökul, ortaokul ve lise) 17 milyon 956 bin 523 öğrenci bulunuyor.

Bir öğün okul yemeği için yaklaşık 50 TL maliyet varsayıldığında, 180 okul günü üzerinden Türkiye'deki tüm örgün eğitim öğrencilerine bir yıl boyunca yemek veril-

mesinin maliyeti yaklaşık 161,6 milyar TL oluyor.

Bu hesapla 673,6 milyar TL'lik KÖİ kaynağı, yaklaşık 4,2 eğitim yılı boyunca Türkiye'deki bütün örgün eğitim öğrencilerine her okul günü bir öğün yemek verilmesine denk geliyor.

Üstelik bu yalnızca bir bütçe karşılaştırması. KÖİ projelerinin ekonomik veya toplumsal faydası ayrıca tartışılabilir. Ancak rakam, kamu kaynaklarının çocukların beslenmesi gibi temel bir sosyal ihtiyaç için kullanılması hâlinde ortaya çıkabilecek ölçeği çarpıcı biçimde gösteriyor.

İşçi ve emeklilerin 8 aylık ücret kaybı 2 trilyona yaklaştı!

Önce 2 trilyonun ne anlama geldiğini hatırlayalım. Eski parayla 2 kentilyon anlamına geliyor.

DİSK-AR, ağustos ayı ücret izleme raporunu açıkladı. Çarpıcı rakamlar var raporda. Artan vergi oranlarının da etkisiyle ağustos ayında bir işçi 14 gün vergi, kesinti ve enflasyona çalıştı. Bir çeşit yarısı bizden!

Raporun özetine bakarsak, bizden çalı-

nanları daha net görebiliyoruz:

Yüksek enflasyon ile adaletsiz vergi ve kesintiler işçi ücretlerini eritmeye devam ediyor!

Yılın sekizinci ayında enflasyonun sadece sigortalı işçi ücretlerine birikimli toplam faturası 1 trilyon 6 milyar TL!

Gelir ve damga vergilerinin toplam faturası 856,6 milyar TL oldu!

İşçilerin birikimli toplam vergi ve enflasyon nedeniyle kaybı, 2025'in ilk sekiz ayına göre yüzde 56,7 arttı!

İşçiler Ağustos 2026'nın en az 14 günü nü vergi, kesinti ve enflasyona çalıştı!

Ortalama işçi ücretinin vergi ve enflas-

yon nedeniyle kaybı (kesinti hariç) 20.612 TL olarak gerçekleşti!

Asgarî ücret yılın sekizinci ayında 6.196 TL kaybetti!

Ağustos 2026'da asgarî ücretin 1,5 katı ücretlerin yüzde 38,4'ü, 2 katı ücretlerin yüzde 44,7'si, 2,5 katı ücretlerin yüzde 46,7'si ve 3 katı ücretlerin yüzde 47,6'sı vergi, kesinti ve enflasyon sebebiyle eridi.

2 Boğaz köprüsü, 8 otoyol ve 2 çevre otoyolu için 30 yıllığına özelleştirme kararı

Resmî Gazete'de yayımlanan Cumhurbaşkanlığı Kararı ile İstanbul'daki iki boğaz köprüsü ile Türkiye'nin ana otoyol ağı özelleştirme kapsamına alındı.

Sürecin 31 Aralık 2031'e kadar tamamlanması planlanırken, işletme hakkı 30 yıllığına özel sektöre devredilecek olan köprü ve otoyollar şöyle:

Edirne-İstanbul-Ankara Otoyolu, Pozantı-Tarsus-Mersin Otoyolu, Tarsus-Adana-Gaziantep Otoyolu, Toprakkale-İskenderun Otoyolu, Gaziantep-Şanlıurfa Otoyolu, İzmir-Çeşme Otoyolu, İzmir-Aydın Otoyolu, Niğde-Pozantı Otoyolu, Ankara Çevre Otoyolu, İzmir Çevre Otoyolu, Fatih Sultan Mehmet Köprüsü Çevre Otoyolu, Gaziantep Çevre Otoyolu, Bursa Çevre Otoyolu'nun Çağlayan Kavşağı-Yenişehir Kavşağı arası,

15 Temmuz Şehitler Köprüsü, Fatih Sultan Mehmet Köprüsü.

Özelleştirme paketi, bu güzergâhlardaki bakım-işletme tesislerini, hizmet tesislerini, ücret toplama merkezlerini ve yük aktarma noktaları gibi tüm mal ve hizmet üretim birimlerini de kapsıyor.

Buradan ekonomik olarak umulan fayda, 30 yılda elde edilecek gelirin yüzde 75'inin peşin olarak alınması olarak görülüyor. Seçimlerle yatıp kalkanlar, buna bakarak, işte seçim ekonomisi için kaynak yaratılıyor diyecek kadar "naif" hayaller kurmaktalar. Oysa yapılmak istenen rant-yağma-savaş ekonomisine uygun olarak kaynakların sermayeye devredilmesinden başka bir şey değildir.

2012'de de aynı özelleştirmeler gündeme gelmiş, Koç Holding %40, UEM Group %40 ve Gözde Girişim %20 ortak olmuştu. Şubat 2013'te Özelleştirme Yüksek Kurulu ihaleyi iptal etmişti.

Birçok kaynakta Meridiam isimli şirketin

talip olarak adı geçiyor: Fransa merkezli bir altyapı yatırım şirketi. Türkiye'de de özellikle köprü, otoyol ve kamu-özel işbirliği (KÖİ) projeleri bağlamında adı gündeme geliyor.

Adana Şehir Hastanesi - Meridiam yatırımcılarından. Yozgat Şehir Hastanesi, Bursa Şehir Hastanesi, Elazığ Şehir Hastanesi gibi KÖİ yatırımlarında hissesi var.

Saray ve yalaka kalemler bu özelleştirmeleri, "tapu verilmiyor ya canım, kiralanıyor" diye savunsa da özelleştirmenin ülkemizdeki manasının işten çıkarma, sendikasılaştırma, kaynakların yağması olduğu biliniyor.

Tutuklanan mücadeleci sendikacılar serbest bırakıldı

Ödenmeyen ücretleri ve hakları için direnen Yıldızlar SSS Holdingin sahibi olduğu Eskişehir Doruk Madencilik ve Elazığ Eti Gümüş Madencilik işçileri mücadelelerini Ankara'ya taşıyan direniş önderleri Gökay Çakır ve Başaran Aksu gözaltına alındı, tutuklandı, 10 gün sonra tahliye edildi.

Maden işçilerinin örgütlü olduğu Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır ve sendikanın Örgütlenme Sorumlusu Başaran Aksu madencilerinin direnişi kazanımla sonuçlanmadan bir gün önce, 26 Ağustos'ta gözaltına alınarak tutuklandı.

Sendikacıların tutuklanma nedeni olarak sosyal medya hesaplarındaki paylaşımlarında "demokratik hak arama ve eleştiri sınırı"nı aştıkları belirtilerek "halkı kin ve düşmanlığa alenen tahrik suçu" işledikleri belirtildi. Mücadelenin

Ankara'ya taşındığı 10 Ağustos tarihinden itibaren 16 gün içinde Başaran Aksu sekiz kere, Gökay Çakır ise altı kere gözaltına alınmıştı.

İşçilere hakları olan ödemelerin yapılacağı sözünü veren patron ve bu sözün garantörü olduklarını belirten üç bakan sorumluluklarını yerine getirmekten kaçınarak bu saldırı sadece madencilere ya da sendikalarına değil, işçilerin örgütlenme ve sendikal mücadele hakkına, dayanışmaya yönelik bir saldırdır.

Başaran ve Aksu 10 günlük tutukluluğun ardından tahliye edildi.

Özel İtalyan Lisesi öğretmenleri: "Görevimize döneceğiz"

İstanbul'da bulunan Özel İtalyan Lisesi öğretmenleri adil çalışma koşulları ve "eşit işe eşit ücret" talepleriyle öğretim yılının ikinci döneminin başında, şubat ayında greve çıktılar. Grev kazanımla sonuçlandıktan sonra işten atılmaya başladılar.

Tez Koop İş Sendikasında örgütlü öğretmenler toplu iş sözleşmesinin imzalanmasının ardından işten atılmaya başladı. Toplu sözleşmenin imzalanmasının hemen ardından öğretmenlerin iş sözleşmeleri feshedilmeye başladı. Sayıları 12'ye ulaşan işten atılan öğretmenlerin mücadelesi bu kez de işlerine geri dönmeye evrildi. Greve katılan 14 öğretmen vardı.

Öğretmenler 3 Eylül'de okul önünde işten atılmalarına karşı basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Sendika yöneticileri toplu sözleşmenin gasbedildiğini belirtirken okulun emek ve öğretmen düşmanlığının adresi hâline geldiğine vurgu yapıldı.

Grevin ardından işten çıkarılan Özel İtalyan Lisesinin eski Türk müdür başyardımcısı Özgür Doğu hukukî mücadelenin de sürdüğünü belirtti:

"Yasal ve meşru hak arayışında olan öğretmenlere, T.C. Millî Eğitim Bakanlığına bağlı bir okulun koridorlarında parmak sallayarak 'Burası İtalyan toprağı, ayağınızı denk alın!' diye bağırınlar;

Patrona sadakatini kanıtlamak için öğretmenleri azarlayarak 'Baskıyı sendikalı olmayı bundan sonra görürsünüz siz!' diyenler;

Ezberletilen yalan ifadelerle meslektaşları hakkında birden fazla kez gerçeğe aykırı beyanda bulunarak adaleti yanıltmaya çalışanlar;

Sosyal medyada bir avuç meczupla birlikte öğretmenleri tehdit eden, hakaret eden ve hedef gösterenler;

WhatsApp gruplarında öğretmenler hakkında hakaret, aşağılama ve hedef göstermeye yönelik ifadeler kullananlar...

Bunların tamamına ilişkin görseller, deliller ve dosyalar hazırlanmış; gerekli adli başvurular yapılmıştır.

Bu kişiler, tek tek hukuk önünde hesap verene kadar sendikamızın ve hukukçularımızın takibinde olacaktır."

Deniz işçilerinden "gemilerde ölmek istemiyoruz" eylemi

Kadıköy Rıhtım'da bir araya gelen deniz işçileri, savaş bölgelerine gönderilen ticaret gemilerinde çalışanların can güvenliğinin sağlanmasını istediler. Platform, denetimsizlik ve güvencesiz çalışma koşullarına tepki gösterdi.

Deniz İşçileri Platformu, Karadeniz ve diğer savaş bölgelerinde çalışan deniz işçilerinin can güvenliğinin sağlanması, denizcilik sektöründeki iş cinayetleri, denetimsizlik ve güvencesiz çalışma koşullarının son bulması talebiyle 13 Eylül'de Kadıköy Rıhtım'da basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada, deniz işçilerinin savaş bölgelerinde ölüm riski altında çalıştırıldığı, armatör ve şirketlerin ise kârlarını sürdürdüğü belirtildi. Deniz işçilerinin can güvenliğini hiçe sayan çalışma rejiminin sona erdirilmesi istendi. Gemi faciaları hatırlatılarak kazaların arkasında denetimsizlik, ihmal ve kâr hırsının bulunduğu ifade edildi. Savaş bölgelerinde deniz işçilerinin hedefte olduğu vurgulandı. Büyük kurumsal filoların girmekten kaçındığı savaş bölgelerine, yüksek navlun gelirleri nedeniyle yerli armatörlerin yaşlı ve bakımsız gemileri gönderdiği belirtildi.

NATO tutuklularına özgürlük!

7-8 Temmuz tarihlerinde Ankara'da düzenlenen 36. NATO Devlet ve Hükümet Başkanları Zirvesi öncesinde yürütülen soruşturma kapsamında Ankara, İstanbul ve diğer bazı illerde düzenlenen operasyonlarda gözaltına alınan 225 kişiden 178 kişi tutuklandı. İnsan hakları alanında çalışan kurum yetkilileri ve avukatların verdiği bilgilere göre, şimdiye kadar serbest bırakılan kişilere karşın aralarında hak savunucuları, öğrenciler ve aktivistlerin de olduğu 77 kişinin tutukluluğu hâlâ sürüyor. İlk duruşma tarihleri; 24, 26, 29 Eylül ve 2 Ekim olarak açıklandı.

Türk hukuk mevzuatında bile olmamasına rağmen uygulanan "önleyici gözaltı" ve "önleyici tutuklama" işlemleri ile iki ayı aşkın süredir tutsak tutulanların da aralarında olduğu tüm NATO tutuklularının serbest bırakılması için insan hakları örgütleri çağrı yaptı.

"Ailem Güvende" protesto eylemleri

İstanbul, Ankara, İzmir, Aydın ve Mersin'de emniyet ve jandarma teşkilâtlarıyla "Ailem Güvende" operasyonlarının yapıldığını ifade eden daha önce İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı olarak tanıdığımız Adalet Bakanı Akın Gürlek, 5 il merkezli 15 ili kapsayan çalışmalarda 162 şüpheli, 9 dernek ve 13 işletmeye yönelik adli işlemler gerçekleştirildiğini açıkladı. 13 Eylül tarihinde gerçekleştirilen operasyonlarda çok sayıda LGBTİ+ örgütü, yayın organı, öğrenci topluluğu, hak savunucusu ve aktivistin internet sitesi ve sosyal medya hesabı

hakkında erişim engeli kararı verildi, gözaltına alındı ve tutuklananlar oldu.

Bu ülkede çocukların ve gençlerin karşı karşıya olduğu tehditlerin başında yoksulluk, istismar, cinsel şiddetin yanı sıra eğitim hakkından mahrumiyet, barınma, beslenme geliyor olsa da "müstehcenlik, uyuşturucu kullanımı, fuhuşa aracılık" suçlamalarıyla LGBTİ+ hakları kriminalize edilmeye çalışılıyor.

Saldırıların ardından 14 Eylül'de İzmir'de Alsancak Türkan Saylan Kültür Merkezi önüne yürüyerek basın açıklaması ile operasyonları protesto etmek isteyenlere açıklama sonrasında polis gazla saldırdı ve 2 kişi gözaltına alındı.

15 Eylül'de İstanbul'daki Çağlayan Adliyesi önünde yapılmak istenen basın açıklamasına da polis saldırdı. Eyleme katılan kişilerden çember içine alınan 109 kişi ters kelepçeyle gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar arasında avukatlar ve gazeteciler de bulunuyor.

15 Eylül'de Ankara Sakarya Caddesi'nde gerçekleştirilmek istenen protesto gösterisinde eylem başlama-dan gözaltılar başladı. Gazetecilerin görüntü alması da engellendi.

Tutuklama saldırıları devam ederken gözaltına alınanlar uzatma kararlarına rağmen serbest bırakıldılar.

Emek habercisi Şükran Soner'i kaybettik

Türkiye Gazeteciler Cemiyeti önceki Onur Kurulu Üyesi, Türkiye Gazeteciler Sendikası önceki başkanlarından, Cumhuriyet gazetesi yazarı, 2016 Burhan Felek Basın Hizmet Ödülü ve Sürekli Basın Kartı Sahibi Şükran Soner 1 Eylül 2026 Salı günü hayatını kaybetti.

1946 yılında Yugoslavya'da doğdu. Mesleğe 1966 yılında Cumhuriyet gazetesinde başladı. Mesleğini Cumhuriyet gazetesinde sürdürdü. Cumhuriyet gazetesi yazarı ve Cumhuriyet Vakfı Yönetim Kurulu üyesiydi. Türkiye Gazeteciler Cemiyetinde üç dönem onur kurulu üyeliği yaptı. Türkiye Gazeteciler Sendikasında genel sekreter ve genel başkan olarak görev yaptı. Ekonomik Toplumsal Tarih Vakfı ve İnsan Hakları Derneğinin kurucularındandı. Yönetim kurulu üyeliğini sürdürdü. Son olarak Cumhuriyet gazetesinde İşçinin Evreninden başlıklı köşesinde yazılarını kaleme alıyordu. Bizim 68'liler, Düşler Kuruyorum & Biz de Çocuktuk, İşçiyim Haksızım, Göçün Göbeğinde yayınlanmış kitaplarından bazıları. Bir çocuk annesiydi. 2016 TGC Burhan Felek Basın Hizmet Ödülü ve Sürekli Basın Kartı sahibiydi.

Üsküdar Belediyesine çökme: Mafya tarzı operasyon

Son dönem seçim tartışmalarıyla gündeme gelen Üsküdar hem seçim sürecinde AK Partinin örgütlenmesinde önemli bir yer tutuyor hem de rant açısından önemsendiği bir yer. Saldırıların Üsküdar ile sınırlı kalmayacağı, AK Parti matematiğinin İstanbul Büyükşehir Belediyesi için de devreye gireceği bekleniyor.

Üsküdar'ın önemini, ele geçirme yöntemlerinden de görmek mümkün. Üsküdar ile birlikte değişen ne oldu sorusunun yanıtı saldırıların düzeyinin daha artmış olması, iktidarın hemen hemen bütün kartlarını oynamasında aranabilir. Hem yargı hem emniyet hem mafyanın devreye sokulduğu bir operasyon gerçekleştirildi. Belediye başkanı tutuklandı, belediye meclis üyeleri tutuklandı, tehdit edildi, kaçırıldı hapsedildi, tehdit, şantaj ve parayla satın alındı.

Başkan tutuklandı, görevinden alındı

29 Temmuz'da gözaltına alındıktan sonra 31 Temmuz'da tutuklanan Üsküdar Belediye Başkanı Sinem Dedetaş'ın ardından yapılan başkanvekili seçimini CHP adayı Sibel Tan Çetinkaya kazanmıştı.

Ancak AK Parti Üsküdar ilçe teşkilâtının seçime itiraz etmesi sonrasında 8 Eylül'de seçimler yenilendi. Yenilenen seçimlerin dördüncü turunda salt çoğunluğu alması sağlanan AK Partinin adayı başkan vekili seçtirildi.

Salt çoğunluğu sağlamak için neler yapıldı

Seçimden sonra 8 meclis üyesinin Kartal Adliyesine çağrıldığı, savcılar aracılığıyla üzerlerinde baskı kurulduğu biliniyor. Gözaltına alınan meclis üyelerinden Amine Cansu Çelik ve Ekrem Baki ise tutuklanarak sürecin dışında bırakıldı.

Şantaj, tehdit, satın alma

Dört CHP'li meclis üyesinin AK Partiye geçmesi sağlandı. Bu geçişin ayrıntıları şöyle: Ayhan Aydın savcılığın tutuklamayla tehdit ettiğini, engelli eşi ve çocuğu olduğunu söyledi. Ahmet Başbaydar, oğlunun terör örgütü üyeliğinden ceza aldığını, yurtdışından getirilme sözü verildiğini, Hüseyin Kazan oğlunun kısa bir süre önce adli bir meseleden girdiği cezaevinden çıkarılacağı sözü aldığını belirtiyor. Transfer edilen dördüncü meclis üyesi Tahsin Usta'ya ise ciddi miktarda para teklif edildiği, makam ve paraya teslim olduğu bilgileri ortalıkta dolaşıyor.

AK Partiye geçen bu dört meclis üyesinin partilerinden istifa ettikten sonra şehir dışında bir otele götürülerek dört gün burada polis denetiminde tutuldukları açıklandı. Böylece 6 meclis üyesi devre dışı bırakılıyor. Yeni Parti konuyla ilgili İstanbul Valisi Davut Gül'ün de sürecin içinde olduğuna dair açıklamalar yapıyor.

Kahrolsun yağma-rant-sömürü düzeni!

KAPİTALİST TOPLUMDA SEN

“Hem günlük demokratik ve sendikal haklar mücadelesini yürütmek açısından, hem de uzun erimli mücadele açısından, birlik sorunu yaşamsal önemde bir sorundur ve öyle kalmaktadır. İşçi sınıfının ve tüm çalışanların ortak dayanışması eylem birliği olmaksızın, mücadelenin başarılı olabileceği düşünülemez.”

Sendikalar; bilindiği gibi, çalışanların ekonomik haklarını ve çıkarlarını gözetken ve bu yolda mücadele veren, mesleki çalışma kollarına uygun olarak kurulmuş örgütlerdir. Sendikalar bu temel görevlerini yerine getirirken, politikadan uzak ya da “tarafsız” kalamazlar bu anlamda, sendikalar politika ile ilgilidirler.

Kapitalist toplumda, çalışanların ve özellikle işçi sınıfının üç yönlü bir mücadele yürüttüğünden söz edilir: politik, ekonomik ve teorik mücadele. Bu üç yön arasında sıkı bir ilişki vardır, ve bu ilişki gözetildiği ölçüde, verilen mücadele başarıya ulaşabilecektir.

Ancak, sendikalar bu üç yönden birini, yani ekonomik mücadeleyi temel görev almaktadırlar. Bu, az önce de belirttiğimiz gibi, onların ekonomik mücadelenin sınırlarından dışarı burunlarını çıkarmadıkları, politik mücadeleyi aforoz ettikleri (lanetledikleri) ya da partilerüstücülük oynadıkları anlamına gelmez. Sendikalar, temel görev olarak ekonomik ve demokratik-sosyal haklar mücadelesini üstlenmekle birlikte, politik mücadeleyi de teorik mücadeleyi de yürütürler. Ancak son ikisini, görece daha dolaylı olarak yürütmek durumundadırlar.

Sendikaların “politika-üstü” kalmasını önermenin bugün ülkemizde tutar yanı pek kalmadı bu “iş”in kıdemli savunucuları olan Türk-İş yöneticiliği bile bu bakımdan artık hayli zorluk çekmekte. Sarı sendikalar eliyle işçi sınıfını “politika-dışı tutmak” girişimleri, Türkiye’de de tarihsel miadını doldurdu. Bu açıdan, başta DİSK olmak üzere, ilerici sendikacılığın temsilcilerinin çizgisi geniş yığınlara büyük ölçüde mal olmuş durumda.

Burada, hemen başka bir uca da dikkati çekmekte yarar var. İşçi sınıfının, giderek tüm çalışanların politika dışı, partiler-üstü kalmayı reddetmesiyle birlikte; burjuva ve küçük burjuva ideologlar, daha başka, bu eski kanserin “içi dışına çevrilmiş olan” bir görüşü yaydıkları, yaymaya çabaladıkları bilinir. Bu görüşe göre, işçi sınıfının hem ekonomik, hem politik, hem de teorik mücadelesinin tek yürütücüsü ve sözcüsü sendikalar, işçi birlikleri olmalıdır. Bu zararlı görüşün, giderek, boyutlarını “genişlet-

tiği” ve anarko-sendikalizm denilen sapmayı oluşturduğu tarihte gözlenmiş bir olgudur. Bu sapma da en az birincisi (politika-dışı, partiler-üstü kalmak) kadar tehlikeli bir yönelimdir.

Ekonomik mücadele ile politik mücadele arasındaki bağlantı, gerçek işçi ücretlerin yıllık artış oranının, bunların görece ileri yada geri olduğu yıllardaki politik ortamla karşılaştırılması halinde, kolayca kurulabilir.

O halde, sendikaların temel görevinin ekonomik ve toplumsal haklar mücadelesi olduğunu vurgulamakla birlikte, bunların, işçi sınıfının politik ve teorik mücadelesiyle uyumlu yürümek durumunda ve zorunda olduğunu da belirtmek gerekir.

Şimdi, bu kısa girişten sonra, kapitalist toplumda sendikaların ana görevlerini kısaca gözden geçirebiliriz:

1. Ekonomik ve toplumsal haklar mücadelesi, sendikaların en başta gelen görevlerindendir. Gerçek ücretlerde, yani çalışanların satın-alma gücünde, günün koşullarına uygun bir artış sağlamak; işyerinin sıhhi koşullarını düzeltmek; sağlık hizmetlerini geliştirmek; iş güvenliğini sağlamak; iş-gününün çağdaş ölçülere uygun bir zaman birimi içinde kalmasına dikkat vermek; izin ve tatil düzenini uygulamak; işyerine gidiş-geliş sistemini iyileştirmek; toplu sözleşme koşullarının eksiksiz yerine getirilmesini denetlemek; işçilerin mesleki açıdan yetiştirilmesi için çaba göstermek;

sendikal ve sosyal hakların genişletilmesi yolunda mücadele vermek vb. hep bu görevin kapsamına girer.

Sendikanın bu görevini yürütmesi sırasında, işveren tarafından ciddi bir dirençle karşılaşacağı bilinen bir şeydir. Zira bu görevin yerine getirilmesi, kapitalistlerin (artı-değer adını verdiğimiz) sömürsünü azaltmak anlamına gelecektir. Kapitalizmin, artı-değer üretimi olmaksızın varlığını sürdüremeyeceği bir yana; kapitalist düzenin genel eğilimi de, artı-değer oranını arttırmaktır. Bu çeşitli yollarla olabilir: parasal ücretleri düşürmek ya da, parasal ücretlerde artış olurken gerçek ücretleri indirmek yoluyla, işgününü uzatarak, emeğin verimliliğini ve yoğunluğunu arttırarak, işgücünün üretim masraflarını düşürerek, kadın ve çocuk emeği kullanarak, bilimsel ve teknolojik gelişimi kendi çıkarları yolunda seferber ederek, vb. Ve görülmektedir ki, biraz önce saydığımız sendikal görevler bu yöntemlere karşı yöneltmiştir. Bundan ötürü de, bu görevlerin işveren sınıfının ve onun sözcülerinin sert direnişiyle karşılaşacağı doğal sayılmalıdır.

2. Sendikaların başka bir önemli görevi de, işçi sınıfının barış, demokrasi, sosyal gelişim ve sosyalizm için verilen mücadeleden etkin bir yer alması mücadelesine katkıda bulunmak, işçi sınıfının demokratik ve sınıfsal bilincini geliştirmektir.

Bu, sendikaların genel eğitim görevidir. Sendikalar, geniş işçi yığınları için düzenledikleri kurslarla, seminerlerle, açık oturumlarla, yayın araçlarıyla (sendikal gazeteler, dergiler, broşür ve bildiriler) yaygın bir eğitim yürütme durumundadırlar. Bu kurslarda, seminerlerde işçi sınıfının gelecekteki önderlerini yetiştirmek çabası öne alınmalıdır. Kurslar, klasik tarzda değil, işçi kitlesinin tam katılmasıyla, kitlelerin hem dinleyici, hem de öğretici bir konum almasıyla, amacına uygun bir seyir izleyebilir. Sendikal yayınlar için de durum aynıdır, işçi kitleleri yalnızca okumak ve hatta yalnızca dağıtım sorunuyla değil; aynı zamanda, yayın araçlarının içeriğini hazırlamak (yazı göndermek, haber toplamak vb.) sorunuyla da doğrudan ilgilendirilmelidir. “Yazarlar yazar, okuyucular okur” zihniyetinin eskidiğini, iyi niyetli herkes teslim edecektir. DİSK, gelecekteki yaygın eğitim çalışmalarında bu özelliğe daha fazla dikkat vermeye hazırdır. Böylelikle, işçi sınıfının bilinç düzeyinin artması ve sarı sendikacılığın zeminin daha hızlı kayması mümkün olabilecektir.

DİKALARIN YERİ ve ROLÜ*

Grevler, boykotlar ve öteki demokratik mücadele dönemleri, işçi sınıfının, geniş kitlelerin sınıfsal ve politik bilinç için en fazla hazır oldukları dönemlerdir. Bu dönemlerde, yığınların bilinci “gerili bir yay” özelliği kazanmaktadır. Bu günler, ak ile kararın özellikle açığa çıktığı günlerdir. Yığınlardaki bu potansiyel artışından dolayı, ustalar, sık sık, grevlerin, hazırlık ve mücadele okulu olduğunu ifade etmişlerdir. Sendikalar, bu dönemlerde, uygulanan mücadele yöntemlerinin amacına uygun işletilmesine de dikkat vermelidirler. Çeşitli maceracı akımların, provokatörlerin, patron ajanlarının mücadelenin amaçlarına ters düşen yöntemler geliştirmeleri ve demokratik mücadeleyi saptırmaları olasılığı söz-konusudur. Ancak yeterince eğitilmiş, bilinçli bir kitle, bu tür oyunlara karşı çıkmasını bilebilir.

Son olarak, gelecekteki, uzlaşmaz sınıfların bulunmadığı düzen için de, işçi sınıfının, sendikaları tarafından eğitilmesi gerekir. Gelecekteki kuruculuk ve yönetim çalışmaları bakımından, böyle bir eğitim zorunludur.

Sendikaların eğitim ve hazırlama görevleriyle ilgili sözlerimizi noktalamadan önce, bu görevin yalnızca sendikaların değil, İşçi sınıfının (başta politik olmak üzere) bütün örgütlerini ilgilendirdiğini belirtmek isteriz.

3. İşçi sınıfının, çalışan güçlerin birliğinin sağlanması da sendikaların önemli görevleri arasındadır.

Sendikaların kitle örgütleri oldukları bilinir. Sendikal mücadele, bu kitlesel tabanı genişletmek için özellikle önem taşır. Sendikaların, tabanı ve bu tabanın etkin desteği olmaksızın, güçlenemeyecekleri rahatça söylenebilir. Sendikaların yığınlarla kaynaşması, başka bir yönden de önemlidir. Böylesi bir kaynaşma, böylesi bir birlik, tüm çalışanların omuz omuza vermesi anlamına gelecektir.

Hem günlük demokratik ve sendikal haklar mücadelesini yürütmek açısından, hem de uzun erimli mücadele açısından, birlik sorunu yaşamsal önemde bir

sorundur ve öyle kalmaktadır. İşçi sınıfının ve tüm çalışanların ortak dayanışması eylem birliği olmaksızın, mücadelenin başarılı olabileceğini düşünmeyiz.

İşçi sınıfının sendikal birliğinin sağlanması ve politik birliğinin pekişmesi, tüm demokratik güçler, ilerici yurtsever unsurlar için de canlı bir örnek olacaktır. Bu durum ise, tekelci, işbirlikçi burjuvazinin geriletileceği, gerilemek zorunda bırakılacağı ve iktidar üzerindeki tekelinin kaldırılacağı bir sürecin başlangıcını belirleyecektir. Bu, işçi sınıfının öncülük sorununun yalnızca tek bir görünümüdür.

Büyük patronların bu gelişime seyirci kalacakları ya da alkış tutacakları elbette beklenemez. İşçi sınıfının, çalışanların birliğini baltalamak için her yolu deneyecektir. İşkollarının sayısını yapay bir şekilde şişirmek; patron beslemesi sendika-dükkanları açarak sendika enflasyonu yaratmak ve öte yandan da, ilerici, işçiden-yana sendikaları susturmak, kapatmak için, “sendika enflasyonu olduğu” feryatlarıyla sahneye çıkmak; farklı (fakat işçiden-yana) sendikaları birbirleriyle, sendikalarla başka ilerici örgütleri ve tüm ilerici örgütlerle kitleleri karşı-karşıya getirmeye çabalamak; sendikal mücadele alanını daraltmak (memurlara sendikal haklar tanınmaması, bazı işyerlerindeki grev yasaklamaları, genel grev ve dayanışma grevinin yasallaştırılmaması, lokavtları meşrulaştırmak, grevleri ertelemek vb.); ilerici sendikaları içerden çökertmeye girişme; bozguncu ve maceracı unsurlar ağzıyla gerçek sendikalara sözde-sol’dan öfkeli sesler çıkarttırmak... gibileri denen ve denenmekte olan yollar arasındadır.

İlerici sendikalar, sendikacılar bu oyunlara gelmeyecek, çalışan kitlelerle, öteki ilerici örgüt ve kuruluşlarla bağlantı (diyalog) kurma çabalarını sürdürecektir. İşçilerin birliği, tüm çalışanların birliği hem yakın hem de uzak amaçlar açısından “olmazsa olmaz bir koşul”dur, bir zorunluluktur.

4. Yalnızca ulusal planda birliği gerçekleştirmek de artık günümüzde yetmiyor, işçilerin, tüm çalışanların acil görevi olan birlik sorunu, ulusal olduğu kadar, uluslararası boyutlar da kazanmıştır. Bu neden böyledir?

Nedeni, açık:

Her şeyden önce, işçi sınıfının yazgısı, amacı,

mücadelesi ortak, birdir, işçi sınıfı bundan dolayı enternasyonalist geleneklere sahiptir. Bugün, Amerikan işçisinin de, Fransız işçisinin de, Türkiye işçisinin de, Japon işçisinin de karşısındaki güçler aynıdır; büyük patronlar ve sömürü düzeni. Onların hepsinin amacı taktır; barış, demokrasi ve sosyal gelişim mücadelesini başarıya ulaştırmak ve insanın insanı sömürmediği bir düzeni gerçekleştirmek hatta sömürüyü yok etmiş ülkeler (sosyalist

sistem ülkeleri) işçileri ve halklarının yazgısı, amacı da tüm dünya işçilerinin yazgısıyla, amacıyla çatışma şöyle dursun, tersine, çakışma (birleşme-bütünleşme) halindedir. Bu durumda, uluslararası işçi-sınıfı hareketinin bir bütün olduğunu söylemek mümkündür.

İkincisi, kozmopolit (karışık) bir güç olan tekelci sermaye yeni biçimler geliştirmektedir. Kapitalist bütünleşmeyi gerçekleştirmek üzere Ortak Pazar (AET), gibi örgütler kurmuş, sömürüyü şiddetlendirmeye yönelik uluslararası şirketler örgütlemiş, gelişmekte olan ülkelerdeki ulusal hammadde kaynaklarını talan etmek amacıyla enerji ajansı tarzında ortaklıklar yaratmıştır. Bu süreç, zaten ortak olan çalışanların yazgılarını daha da birbirlerine yakınlaştırmıştır. Artık, örneğin, İtalya’daki Renault işçileriyle Türkiye’deki ve başka ülkelerdeki Renault işçilerinin yazgısının ortak yanları son derece açık, somut bir hale gelmiştir. Bu başka işyerleri ve işkolları için de geçerlidir.

Öyleyse, işçiler, çalışan güçler birbirleriyle uluslararası ilişkiler kurmak, bunları geliştirmek zorundadırlar. Büyük şirketlerin, onların sözcülerinin engelleme çabalarına karşın, bu alanda da başarılı bir geleceğin işçi sınıfını beklediğini söylemek için bütün esaslar vardır. Zaten bunun tersi, bizzat işçilerin çıkarlarıyla bağdaşmayacaktır.

DİSK’in ve ona bağlı sendikaların son kongrelerinde, gerek sosyalist ülkelere, gerek kapitalist ülkelere gelen konuklar, devrimci sendikacılığın bu yoldaki başarılarını örneklediler. Bu yolda yeni yeni başarılar kazanılması gerekiyor ve kazanılacaktır.

İşte, kapitalist ülkelerdeki ilerici, sınıf ve kitle sendikalarının, sendika militanlarının ana görevleri kısaca bunlar...

sendikalar işçilerindir!

*“Kapitalist Toplumda Sendikaların Yeri ve Rolü”, DİSK Dergisi, Sayı 19, Sayfa 17-19, Ocak 1976

SAVAŞLARI DURDURACAK OLAN İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLÜ GÜCÜDÜR!

İspanya'dan Hindistan'a, ABD'den Yunanistan'a dünya işçileri ücret, iş güvencesi, sendikal haklar ve çalışma koşulları için mücadele ediyor. Yapay zekâ, otomasyon, uzaktan çalışma, platform işçilerinin statüleri ise toplu sözleşmelerin, sendikal mücadelenin başlıkları arasına giriyor.

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 11 Ağustos'ta yayımladığı 2026 Küresel Genç İstihdam Eğilimleri Raporu, küresel genç işsizlik oranının 2025'te yüzde 12,4'e yükseldiğini, 67 milyon gencin işsiz olduğunu belirtiyor. 15-24 yaş grubundaki yaklaşık 257 milyon genç ne istihdamda ne eğitimde ne de meslekî eğitimde bulunuyor.

Bu sorunların yanına savaşların yarattığı, yaratacağı yeni sorunlar ekleniyor. Özellikle bölgemizde kundaklanmaya çalışılan savaşlar öncesinde devlet terörü artıyor, iç cepheyi tahkim etme politikalarının uygulanması hem haklara hem eylemlere yönelik saldırıların şiddetini artırıyor.

NATO, Ukrayna'nın ardından İran'a yönelik artan saldırılarını kara savaşları biçiminde sürdürmenin hazırlıklarını yapıyor. Savaşları durdurabilecek tek güç olduğunun bilincinde olmayan işçilerin önemli bir çoğunluğu üretimin, nakliyatın, yolların vb. her

şeyin

dene-

timinin elleri

arasında olduğunu görüp öğrenip eyleme geçmediği sürece bölgemiz, dünyamız kana bulanmaya devam edecek.

Birleşik mücadele kazanacak!

Almanya: Liman işçileri grevi

Almanya'nın önemli deniz limanlarından Hamburg'da işçiler, ücret artışı talebinin karşılanmaması üzerine 3 Eylül'de yeniden greve çıktılar.

Birleşik Hizmetler Sendikası (ver.di), Hamburg başta olmak üzere ülkenin önemli limanlarında çalışan işçileri 48 saatlik uyarı grevine çağırdı.

Hamburg, Bremerhaven, Wilhelmshaven, Bremen, Brake ve Emden'deki limanlarda 18 Ağustos günü 24 saatlik greve gidilmiş, bunun sonucunda gemilere yük yüklemelelerinde işleri yavaşlamış,

bazı bölgelerde tamamen durmuştu. Yeni grev çağrısı, aralarında Hamburg Limanı'ndaki HHLA'nın Altenwerder, Burchardkai ve Tollerort konteyner terminallerinin de bulunduğu 12'den fazla işletmedeki çalışanları kapsıyor.

İşveren tarafının 18 aylık dönem için yüzde 5,1 ücret artışı teklifine karşı sendika, 12 aylık sözleşme ve yüzde 8,2 zam ya da saat başına en az 2,50 euro artış talep ediyor.

Grev Hamburg'un yanı sıra Bremen, Bremerhaven, Wilhelmshaven, Brake ve Emden gibi limanlardaki operasyonları da etkiledi.

İrlanda: Kamu çalışanları greve çıkacak

Sendikalaşma oranının %24 civarında olduğu İrlanda'da kamu çalışanlarının ücret mücadelesi büyüyor.

En büyük kamu hizmeti sendikasının yaklaşık 63 bin üyesi, önceki kamu hizmeti ücret anlaşmasının 30 Haziran'da sona ermesinin ardından, daha iyi bir ücret anlaşması talebiyle yapılacak eylem kararını büyük bir çoğunlukla (%96,6 oranında) destekledi. İşçiler, enflasyon karşısında gerileyen reel ücretlerinin yeniden yükseltilmesini istiyorlar.

Fórsa üyesi kamu çalışanlarının gerçekleştireceği eylemlerin, sağlık, yerel yönetim ve eğitim hizmetlerinin yanı sıra devlet daireleri ve kamu kurumlarını da etkilemesi bekleni-

yor. Eylül ayı ortalarından itibaren iş yavaşlatma, fazla mesaiye kalmama eylemlerinin görülebileceği belirtilirken tam kapsamlı bir grevin yapılması da planlanıyor.

Fórsa Genel Sekreteri Kevin Callinan şunları söyledi: "Bu sonuç, kamu çalışanlarından gelen çok güçlü bir yetki beyanıdır. Hükûmet, son anlaşmanın sona ermesinin ardından ücretler konusunda ciddi bir müzakere süreci yürütmeyerek, çalışanları eylem hazırlığı yapmaktan başka güvenilir bir seçenekle baş başa bırakmamıştır."

İspanya: Airbus işçileri süresiz greve başladı

İspanya'daki Airbus çalışanları, ücret ve çalışma koşullarına ilişkin şirket teklifini reddederek 25 Ağustos'ta süresiz greve başladılar. Binlerce işçinin katıldığı eylemde ücret artışının yanı sıra iş güvencesi ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi talep ediliyor.

Grev, Airbus'ın İspanya'daki üretim faaliyetlerini doğrudan etkileyebilecek büyüklükte. İşçilerin daha önceki grevleri sonrasında şirketin uzaktan çalışma uygulamasını geri çekmesi de sendikal baskının sonucu verdiğini göstermişti.

İşçiler, enflasyona endeks-

li ücret artışları, önceki uzaktan çalışma düzenlemelerinin geri getirilmesi ve hastalık izni haklarının iyileştirilmesi talebinde bulunuyorlar.

Airbus'ın İspanya'daki sekiz tesisi, askerî nakliye uçakları ile ticari uçak ve uydu parçaları üretimi yapıyor.

İngiltere: Müze çalışanları grevde

Londra'daki Victoria and Albert Museum çalışanları 4 ve 5 Eylül'de greve çıktılar. Grevle birlikte V&A'nın Londra'daki üç mekânı ziyaretçilere kapandı.

Müzede sendikali çalışan 700 işçi, "Amazon tarzı" çalışma koşullarını gerekçe göstererek cuma ve cumartesi günlerinde iki günlük bir grev gerçekleştirdi. Üç mekânın önünde bir araya gelerek tepkilerini gösteren pankart ve dövizler taşıdılar.

PCS ve Prospect sendikalarının örgütlediği eylem-

de ücret, iş sağlığı ve güvenliği, çalışma koşulları ve sendikayla ilişkiler temel başlıkları oluşturuyor. Sendika üyelerinin yüzde 95,39'u grev lehine oy kullandı.

Çalışanlar ayrıca kurumun "gerçek yaşam ücreti" uygulamasına geçmesini ve yüksek sıcaklıklarda çalışanların korunmasını istiyorlar.

Hindistan: Banka çalışanlarından grev

Banka Sendikaları Birleşik Forumunun (United Forum of Bank Unions-UFBU) haftada beş gün çalışma sistemine geçilmesi talebiyle çağrısını yaptığı ülke çapındaki greve ile eyalet genelindeki bankacılık hizmetleri 11 Eylül Cuma günü aksadı.

Banka çalışanlarının çatı örgütü olan UFBU üyelerine göre, eyaletteki 60 bin banka çalışanının büyük bir kısmı greve katıldı. Yaklaşık 18 bin banka şubesinin çoğu kapalı kaldı ya da daha az personelle hizmet verdi. Bankacılık hizmetleri olumsuz etkilendi. Ayrıca eyalet genelindeki bankalarda protesto gösterileri düzen-

lendi. Sendika, bankaların hâlihazırda pazartesi cumartesiye kadar hizmet verdiğini belirtti. Hindistan Bankalar Birliği, Mart 2024'te, pazartesi-cuma günleri arasında 40 dakikalık ek müşteri hizmeti süresi eklenmesi koşuluy-la haftada beş gün çalışma sistemini kabul etmiş ancak uygulanmamıştı.

Grev takvimi ve planı

11 Eylül 2026: Tek günlük ülke çapında uyarı grevi.

28, 29 ve 30 Eylül 2026: Üç günlük ulusal çapta grev.

26 Ekim 2026 ve sonrası: Talepler karşılanmadığı takdirde süresiz (kesintisiz) grev tehdidi.

ABD: Amazon'da 24 saatlik grev

California'daki Amazon'un en büyük depolarından DJT6'da Teamsters üyesi işçiler 2 Eylül'de 24 saatlik grev gerçekleştirdi.

Amazon'un ülkedeki en büyük depo tesisi olan Riverside, Kaliforniya'daki DJT6 tesisinde çalışan Amazon Teamsters üyeleri, haksız işgücü uygulamalarına (ULP) karşı bir günlük grev başlattılar. Teamsters Local 1932 üyeleri, Amazon'un yasa dışı uygulamalarını ve daha güvenli çalışma koşullarını savunan işçilere yönelik misilleme eylemlerini

protesto etmek amacıyla iş bırakmak zorunda kaldıklarını belirttiler.

İşçiler daha güvenli çalışma koşulları, daha yüksek ücret ve sendikanın toplu pazarlık temsilcisi olarak tanınmasını istiyorlar.

Sendikaya göre Amazon, çalışanların sendikal haklarını kullandıkları için işçilere karşı hukuka aykırı uygulamalarda bulundu.

Yunanistan: Anayasa değişikliği önerisi protestoların hedefi oldu

Öğrenciler yüksek kira ve yurt ücretlerine dikkat çekerek hükûmetten destek isterken, memurlar ise kalıcı kadroya geçişin performans değerlendirmesine bağlanması teklifine tepki gösterdiler.

Yunanistan'da öğrenciler ve memurlar, parlamentoda görüşülen anayasa değişikliğine karşı 17 Eylül'de eylemdeydiler.

Ekonomi Bakanlığı ve parlamento binası önünde toplanan öğrenciler, hükûmetin meclise taşıdığı anayasa değişikliği önerisini protesto ettiler. Üniversite öğrencilerinin ülkede yaşadığı barınma sorununa da dikkat çeken öğrenciler, yüksek kira ücretleri ve yurt temini konusunda hükûmetten destek talep ettiler.

Memurlar, saat 12.00'den sonra iş bırakma eylemi yaptı ve parlamento binası önün-

de toplandılar. Hükûmetten ekonomik destek talep eden memurlar, anayasa değişikliğinde öngörülen "memurların kalıcı kadroya geçişinin performans değerlendirmesine bağlanması"na ilişkin teklifi de protesto ettiler.

Anayasa reformu yapay zekâyı da kapsıyor

Haziran ayında parlamentoda görüşülmeye başlanan anayasa reformu, bakanların sorumlulukları, yüksek yargı mensuplarının belirlenmesi, borç yapılandırması, memurların çalışma sistemi, eğitim sistemi ve seçimler başta olmak üzere birçok alanda değişiklik öngörürken iklim krizi ve yapay zekâyı ilişkin yeni düzenlemeleri de içeriyor.

ÇALIŞMA BAKANLIĞI VERİLERİ ÜZERİNE

Hakkı Taşdemir

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından yayınlanan Temmuz 2026 istatistikleri sonucu bazı sendikaların çok küçük farklarla işkolu barajını aşamadıklarını gördük. Söz gelimi Güvenlik-Sen Sendikasının 29, Bağımsız Maden İş Sendikasının ise 63 eksiği var bakanlık verilerine göre. Bu nedenle bahse konu sendikalar TİS yapma yetkisi alamadılar.

Aslında Güvenlik-Sen için “yetki alamadı” yerine “yetki kaybetti” demek daha doğru, çünkü bir önceki dönemde yetkili idi bu sendika. İşin ilginç yanı yetki yitiren tek sendika da değil bu. Bakanlık verileri Basın İş ve Tekstil sendikalarının da yetki kaybettiklerini göstermekte. Bir önceki dönem yetkili iken bu dönemde üç sendikanın yetki kaybetmesi ise binlerce işçinin toplu sözleşme hakkını yitirmesi demek oluyor.

Yeni dönemde DİSK üyesi üç sendikanın yetki kaybetmesi ve mücadeleci kimliği ile ön plana çıkmış bir bağımsız sendikanın yetki alamaması oldukça ilginç. Gerçi anılan kuruluşlar hukuki süreç başlatıp kişisel kanaatimize göre gasbedilmiş olan haklarını geri alabilmek için mücadele edecekler ancak bu hayli uzun ve yorucu bir süreç, üstelik sonucun olumlu bir şekilde elde edilebileceği güvencesi de yok. İşin bu tarafını hukukçulara bırakıp bu sonuca nasıl ulaşıldığını irdelemeye çalışalım.

Bir sendikanın işkolu barajının altında kalmasını sağlamanın ilk ve en bilinen yolu üye sayılarının gerçeği yansıtmamasını sağlamak. Bir diğer anlatımla bazı üyeleri kayıtlarda göstermemek. Nitekim Bağımsız Maden İş kayıtlarına göre sendikanın üye sayısı 2.300 iken bu sayı bakanlık verilerinde 2.027, barajı aşabilmek için gerekli üye sayısı ise 2.090.

Üye sayıları ile ilgili tartışmalar yıllardan beri mevcut. Tartışmanın çözülebilmesi uzun süreli hukuki süreçler sonunda gerçekleşmekte. Bağımsız Maden İş üye sayıları üzerinden itiraz ederse eğer uzun soluklu bir mücadeleye girecek. Ancak bakanlık yetkilileri işi sağlama almak için başka yollar bulmuşlar. Bunlardan biri de sendikalı işçi sayısını olduğundan yüksek göstermek. Bu durumda işkolu barajını aşmak için gerekli üye sayısı da kendiliğinden artmış oluyor.

Akademisyen, sosyal güvenlik uzmanı Aziz Çelik bir çalışmasında Vedat Işıkhani adlı şahsın ÇSGB makamına gelmesi ile birlikte sendika üyesi işçi sayısındaki artışın SGK verilerinde gösterilenden işçi sayısı artışından çok daha fazla olduğunu tespit etti. Çelik’in çalışmasına göre son üç yılda sigortalı işçi sayısındaki artış 78.000 iken sendika üyesi işçi sayısında görülen artış 536.000. Çelişkili gibi görülen bu durum belki eski tarihlerden beri sigortalı olan işçilerin son üç yıl içerisinde sendika üyesi

olmaları ile açıklanabilir. Ancak bu açıklama sadece teorik planda kalır çünkü sendikalar üzerinde baskıların bu kadar yoğunlaştığı bir dönemde sendika üyesi işçilerin büyük bir hızla artması pek de makul görülüyor.

Yine de öyle olduğunu varsayalım. Öyle olduğunu varsayalım da bakanlığın verilerini SGK verileri ile karşılaştırdığımızda ortaya son derece garip, açıklanması hayli güç sonuçlar çıkmakta. Şöyle ki, sendika üyesi işçiler 5510 sayılı yasanın 4/1 A kapsamında sigortalı olarak çalışanların sadece bir kısmıdır. Nedeni ise sözü edilen kapsamda sigortalı olanların tamamının yasa gereği sendika üyesi olamamalarıdır. İşletmenin bütününe temsil ve yönetim yetkisine sahip olanlar ve ceza infaz kurumlarında çalışan sigortalı mahkûmlar sendika üyesi olamazlar. Bu durumda 4/1 A kapsamındaki sigortalıların sayısı sendika üyesi işçilerin sayısından fazla olmalıdır.

Işıkhani’nin bakan olduğu tarihe kadar bu konuda dikkat çeken bir veri yoktu. Sendika üyesi olabilecek işçiler 4/1 A kapsamındaki sigortalıların yaklaşık yüzde 96’sı olarak görülüyordu verilerde. 2023 sonrası durum değişti. Önce yüzde 98 oldu oran, Ocak 2025’te ise yüzde 101 oldu. Yani sendika üyesi olabilecek işçi sayısı sigortalı işçi sayısından fazla idi. Hiçbir şekilde açıklanamayacak olan bu durum Temmuz 2025 verilerinde düzeltildi ancak bakanlık

Ocak 2025 skandalı hakkında hiçbir açıklama yapmadı.

Temmuz 2026 verilerine göre bu oran yine yüzde 98 seviyesinde. Buradan anlaşılan bakanlığın SGK verilerini çarpıttığı gerçeğidir. Sonuçta işçi sayısı fiktif olarak artmakta barajı aşabilmek için gerçekleşmesi gereken üye sayısı da yükselmektedir.

Bakanlık bununla da yetinmeyecek hesaplamada tahrifat yapmaktadır. Bunu 2026 Temmuz verilerinde Güvenlik-Sen üzerinden inceleyelim: İşkolu barajını aşan Güvenlik İş sendikasının üye sayısı 23.006, üyelik oranı yüzde 8,755. Bu durumda işkolundaki sigortalı işçi sayısı $(23006 \times 100) / 8,755 = 262.775$ olur. Bir de Güvenlik-Sen ile ilgili hesaba bakalım, bilindiği gibi bu sendika çok küçük bir farkla baraj altında kalmıştı. Üye sayısı 2.599, üyelik oranı 0,989. Bu durumda işkolundaki işçi sayısı $(2599 \times 100) / 0,989 = 262.791$ oluyor.

DİSK üyesi bir sendikanın işkolu barajı hesaplanırken işkolundaki işçi sayısı 16 kişilik bir artış göstermiş nedense. Gerçi bu durumda da Güvenlik-Sen baraj altında kalıyor (Oran 0,990). Ancak bu durum bakanlığın hesaplarda tahrifat yaptığı gerçeğini değiştirmiyor. Bakanlık tarafından yapılan tahrifatları her platformda dile getirme görevi ise bizlere düşüyor.

Barajı Yeni Geçen Sendikalar			
Bu dönem %1 işkolu barajını aşan sendikalar			
SENDİKA ADI	İŞ KOLU	KONFEDERASYON	İŞKOLU ORANI
DEV SAĞLIK-İŞ	17 SAĞLIK VE SOSYAL HİZME...	DİSK	% 1,03

Barajın Altına Düşen Sendikalar			
Bu dönem %1 işkolu barajının altına inen sendikalar			
SENDİKA ADI	İŞ KOLU	KONFEDERASYON	İŞKOLU ORANI
TEKSTİL	05 DOKUMA, HAZIR GİYİM VE ...	DİSK	% 0,97
ÖZ BELEDİYE İŞ	20 GENEL İŞLER	BAĞIMSIZ	% 0,94
DİSK BASIN-İŞ	08 BASIN, YAYIN VE GAZETEC...	DİSK	% 0,85
ÖZ MADEN-İŞ	03 MADENCİLİK VE TAŞ OCA...	HAK-İŞ	% 0,76

Örgütlü güç ile kazanacağız!

Sermaye saldırılarına karşı birleşik mücadele!

12 Eylül '80 darbesinin üzerinden 46 yıl geçti. Darbe, işçi sınıfının kazanılmış haklarını ve örgütlenmelerini yok etmek, kapıya dayanmış devrim olasılığını bertaraf etmek ve burjuva devletin kendini yeniden yapılandırmasını sağlamak üzere gerçekleştirildi. Dönemin Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) Başkanı Halit Narin'in, "Bugüne kadar işçiler güldü, şimdi gülme sırası bizde" ifadesi ve darbe şefi Kenan Evren'in, "12 Eylül olmasaydı 24 Ocak fiyasko olurdu" sözleri darbe ile neyin amaçlandığını yeterince anlatır niteliktedir.

ABD/NATO ve uluslararası sermayenin de desteğini alan bu karşı-devrim saldırısı Anadolu topraklarında sermaye egemenliğini perçinledi. NATO tedrisatından geçmiş generaller, bir ABD yetkilisinin tanımlaması ile "bizim çocuklar", darbeyi işçilerin sokakta savaşılarak karşılamaması sebebiyle, egemenler adına başarı ile gerçekleştirdiler. Ve 12 Eylül'den beri işçi sınıfı esiridir. Bu esarete karşı kavgası sürüyor olsa da buradan çıkmasını sağlayacak bilinç ve örgütlülüğün henüz uzaktır.

12 Eylül darbesi kendini Saray Rejiminde var etmeye devam ediyor.

Hatırlanırsa, AK Parti, ABD'nin bölgemize yönelik "Büyük Ortadoğu Projesi" kapsamında "ılımlı İslam" misyonu yüklenerek organize edilmiş, iktidara taşınmıştır. 12 Eylül saldırısı ile birlikte Özal eliyle başlatılan özelleştirme, taşeronlaştırma, sendikasılaştırma, örgütlenmeyi kısıpaca alan yasalar vb. gibi sermaye politikaları AK Parti döneminde boyutlanmış, ülke patronlar için dikensiz gül bahçesine çevrilirken, işçi sınıfının esareti derinleştirilmiştir.

Toplumsal mücadelenin de boyutlandığı bu süreçte; emperyalistler arasındaki hegemonya savaşı, Kürt hareketinin yükselen mücadelesi ve özellikle milyonların katıldığı Gezi Direnişi gibi ülkedeki işçi-emekçilerin, halkların direnişi devleti çözen başlıca faktörler olmuştur.

İşte devlet/Saray Rejimi, bu etkenler altında organize edilmiştir. Saray Rejimi, Gezi Direnişi ve 7 Haziran 2015 seçimlerinde somutlanan yükselen toplumsal muhalefeti bastırmak, sermaye politikalarını dizginsiz sürdürmek için işçi sınıfını sindirmek ve bölgemiz üzerindeki emperyalist projelerde kendisine biçilen rolü engelsiz yerine getirmek için devletin olağanüstü örgütlenmesidir.

Yağma, rant ve savaş ekonomisi bu rejimin kendisini üzerinde var ettiği başlıca politikalarıdır. Rejim, bu organizasyon ile hızını kesecek tüm ayak bağlarından kurtulmuş olağanüstü hâl (OHAL) olağanlaştırılmıştır, tüm yetki saraya bağlanmıştır. Partiler, parlamento, seçimler artık formaliteden öte bir şey değildir.

Günün acil ihtiyacı ise "iç cephenin tahkim edilmesi"dir. Hükûmeti, muhalefeti, Kürt'ü, Arap'ı, Alevi'si vb. herkes bu cepheye birleşmelidir. Yağma, rant, soygun gırla giderken, işçi-emekçiler daha derin bir sefaletle itilirken, emperyalist saldırganlara tetikçilik yapılırken aykırı ses çıkmamalıdır.

İç cephe denilince devlete dair önyargılar nedeniyle işçiler, emekçiler kendilerini iç cephenin bileşeni olarak görürse büyük yanılgı içine düşmüş olur. İç cephe, başta işçi sınıfı olmak üzere Saray Rejiminden rahatsız olan tüm kesimleri kendine düşman olarak gören ve bunun için iç savaş hukukunu işleten politikalarıdır. Hukukun polis gücünün uzantısı olarak kullanılması, işçi sınıfının her hak arama eylemine saldırı, doğanın talanı, burjuva muhalefetin kitleleri sandık umuduyula oyalaması, tüm ekonominin uluslararası sermayenin denetimine verilmesi, savaşta NATO/ABD için ön cephe ülkesi olarak görev üstlenme gibi işçi ve halk düşmanı politikaları içermektedir.

Saray Rejimi, çoktandır şiddet ve devlet terörü ile ayakta durmaya çalışmaktadır. Bu şiddet politikalarının iç savaş hukuku çerçevesinde artacağı ortadadır. Elbette rejimin bu saldırılarına karşı direnişler de devam ediyor. İşçiler, kadınlar, öğrenci gençlik, toprağı gasp edilen, doğası talan edilen köylüler ve çevre örgütleri direniyor.

Saray Rejiminin baskısı altında bunalan geniş kitleler, "böyle yaşamak istemiyoruz" diyor olsa da nasıl bir yaşam istedikleri konusunda henüz bir netliğe sahip değildirler. Bir ortak direniş odağı, mücadeleye yön verecek, ileriye taşıyacak bir önderlik gerekmektedir.

Öte yandan, burjuva muhalefet ve sendika mafyası, kitlesel direniş olanaklarını boşa çı-

karma, dolayısıyla Saray Rejimine hizmet etme yeteneğini hâlâ korumaktadır. Liberal sol çevreleri de buraya eklemek yerinde olur.

İsmi de içeriğinin boşluğunu ifade eden Yeni Parti, Kılıçdaroğlu benzeri tutumla mücadele etmek isteyen kitlelerin tepkisini "hesabını sandıkta soracağız" diyerek sönmülmektedir. Diğerlerini saymaya dahi gerek yoktur.

Devlet, işçilerin sendikalaşmasının önüne koyduğu yasal engellerle yetinmeyip, işçi sınıfını denetim altında tutmak, enerjisini emmek için sendika mafyasını ve liberal solu devrede tutmaktadır. Geçtiğimiz dönem 700 bine yakın kamu işçisini ve yaklaşık 4 milyon memur ile 2,5 milyon memur emeklisini; toplamda 7 milyonu aşkın emekçiye kapsayan toplu sözleşmelerin sarayın verdiği rakamlarla imzalanması bu mafyatik sendikalar

sayesinde gerçekleşti.

İşçilerin sendika mafyası ve haklarını kısıtlayan kanunlardan kurtulması örgütlü mücadeleden geçmektedir. İşçilerin örgütlenmesi, devrimleşmesi, sınıf bilinçli öncü işçilerin sorumluluğudur.

Bu karanlık, bu esaret hâli aşılacaktır.

Saray Rejimini yıkacak şey, halkın, işçi sınıfının "yeter artık" diyerek, yaşamı durdurması, ülkenin her yerinde direnişe geçmesidir. Bunun önünde ne sendika mafyası durabilir, ne burjuva muhalefetin seçim umutları, ne de Saray Rejiminin baskı ve terör politikaları.

İşçi sınıfı devrimci ise her şeydir!

İŞÇİ-SEN

Birleşik Emek Cephesi için ileri!

ORTA VADELİ PROGRAM İŞÇİLERE NE VADEDİYOR?

İrfan Taşkiran

OVP (Orta Vadeli Program), Türkiye’de kamu ve özel sektör için öngörülebilirliği artırmak amacıyla hazırlanan, 3 yıllık makroekonomik hedefleri ve politika çerçevesini belirleyen resmî bir ekonomik yol haritasıdır.

Hazine ve Maliye Bakanlığı ile Strateji ve Bütçe Başkanlığı tarafından ortaklaşa hazırlanır ve her yıl eylül ayının ilk yarısında Cumhurbaşkanlığı kararıyla Resmî Gazete’de yayımlanır.

OVP’nin resmî açılımı bu. İlk OVP 2015 yılında yayınlandı ve 2016-18 arasını kapsadı.

Başlarda özellikle burjuva ekonomistler tarafından oldukça önemsense de giderek bir prosedür, niyet ve temenniler hâlini aldı. OVP’de bugüne kadar konulan hedefler pek tutmasa da işçi sınıfına dönük saldırıları içeren hedefleri genellikle titizlikle uygulanmakta.

Eylül ayının başında Cumhurbaşkanlığı yardımcısı Cevdet Yılmaz tarafından açıklanan OVP’ye bu gözle bakmaya çalışacağız.

OVP’nin ekonomi politikası: Kemer sıkma, güvencesizlik ve emek üzerindeki maliyet

2027-2029 dönemini kapsayan Orta Vadeli Program (OVP), ekonomi yönetiminin enflasyonla mücadele ve mali disiplin hedeflerini kararlılıkla sürdüreceğini ilan ettiği temel yol haritası niteliğindedir.

dedir. Ancak metnin satır araları ve politika tercihleri bütünsel bir bakış açısıyla incelendiğinde, uygulanacak ekonomik programın nihai faturasının ve yükünün ağırlıklı olarak işçi sınıfı, memurlar, emekliler ve geniş dar gelirli kesimlerin üzerine yıkıldığı görülmektedir. Enflasyonu düşürme stratejisinin üretim maliyetlerini ve sermaye kârlarını sınırlamak yerine, doğrudan emekçilerin alım gücünü ve yaşam standartlarını baskılamaya dayandırılması, ekonomistlere göre programın en temel çelişkisini oluşturmaktadır, bize göre ise programın özüdür.

Çocuk işçiliği artırılacak!

OVP, meslekî eğitimin işgücü piyasasının ihtiyaçları doğrultusunda yeniden yapılandırılmasını ve sektörle bağlarının güçlendirilmesini öngörüyor. Öğrencilerin meslekî eğitim merkezlerine yönlendirilmesine verilen ağırlığı, başta MESEM eliyle olmak üzere çocuk işçiliğine verilen önemi görebiliyoruz.

İllerde valiler, kaymakamlar çocukların özellikle OSB’lerde çalıştırılması programlarına özel önem veriyor. Çocukların buralarda asgarî ücretin üçte biri ücretle çalıştırıldığı, ücretlerin devlet tarafından ödendiği, hiçbir kural ve yasanın uygulanmadığı bu alanda her gün iş cinayeti haberi eksik olmuyor.

Enflasyon hedefleri ve alım gücünün gerilemesi

Programın işçi ve emekçiler aleyhine olan en doğrudan sonucu, ücret politikalarındaki dönüşümdür. OVP, asgarî ücret başta olmak üzere tüm kamu çalışanları ve emekli aylığı zamlarında gerçekleşen geçmiş enflasyonun değil, geleceğe dönük iyimser “hedef enflasyonun” esas alınmasını öngörmektedir. Geçmiş dönem tecrübeleri, resmî enflasyon tahminlerinin sıklıkla saptığını göstermektedir. Dolayısıyla, hayat pahalılığı gerçek anlamda dizginlenemezken maaş zamlarının düşük hedeflere endekslenmesi, reel ücretlerin kalıcı olarak gerilemesine ve emekçilerin satın alma gücünün açıkça erimesine yol açmaktadır. Dezenflasyon sürecinin ana aracı olarak “iç talebin kısılması” stratejisinin seçilmesi, geniş kitlelerin temel ihtiyaçlarına erişimini ve harcama imkânlarını kısıtlayan bir kemer sıkma politikası olarak karşımıza çıkmaktadır.

Esnek çalışma ve sosyal güvencelerin zayıflatılması

SGK’nin gelirlerine tırpan vuran bir hükûmetten yeni iyileştirmeler beklemek saflık olur. Nitekim OVP, sosyal güvencelerde “mali sürdürülebilirlik” hedefini öne çıkarıyor. Bu, sosyal güvenliği, emekliliği bir yük olarak görmenin dışavurumudur.

Profesör Aziz Çelik’in kısa ifadesiyle “2025-2027’de “kişilerin daha çok istihdamda kalmasını” denirken, 2026-2028’de bu “uzun sürede istihdamda kalmasına”, 2027-2029’da ise “daha uzun süre istihdamda kalmasına” dönüşmüş. Buradan da anlaşılıyor ki, bir taraftan çocuk işçilik yaygınlaşırken, diğer taraftan da emekli olma şartları giderek ağırlaşacak. Bu da sır değil zaten.

İşgücü piyasasına yönelik düzenlemelerde “esneklik” vurgusu öne çıkmaktadır. Uzaktan çalışma, kısmî zamanlı (part-time) çalışma, saatlik çalışma ve platform çalışanlığı gibi modellerin yasal güvencelerle yaygın-

laştırılması hedeflenmektedir. Bu esnekleştirme adımları, görünürde istihdamı artırma amacı taşısa da uygulamada iş güvencesinin zayıflatılmasına, kıdem ve ihbar tazminatı gibi en temel işçilik haklarına erişimin zorlaşmasına ve sendikal örgütlenmenin önüne ciddi engeller çıkarılmasına neden olmaktadır. Kamu personeli rejiminde ise “performans odaklı” sistemlerin getirilmesi, iş güvencesini zayıflatma ve eşit işe eşit ücret ilkesini zedeleme riski taşımaktadır.

Sonuç olarak, sendikaların ve emek örgütlerinin sert tepkileri neticesinde Tamamlayıcı Emeklilik Sistemi (TES) ve kıdem tazminatının fona devri gibi tasarılar bu OVP metninde yer bulamamış olsa da; programın geneline hâkim olan iyimser hedef bazlı zamlar, esnekleştirme, iç talebi baskılama ve kamusal tasarruf anlayışı, ekonomik krizin tüm maliyetini emekçi kesimlerin sırtına yüklemeye devam etmektedir.

Yağma, rant, savaş ekonomisine hayır!

Geri dönüşü olmayan eşikler yaklaşıyor!

Nairobi’de yayımlanan yeni bir Birleşmiş Milletler Çevre Programı raporu, küresel sıcaklık artışının önümüzdeki birkaç yıl içinde 1,5 santigrat derece sınırını aşabileceğine işaret ediyor. Sıcaklığın yükseldiği her yıl, aşırı hava olaylarının şiddetlenmesi, ekosistem kayıpları ve kıyı şehirlerinin sular altında kalması gibi

tehlikelerin yoğunlaşacağı uyarısı yapılıyor. Ayrıca sıcaklıkların yüksek kalma süresi uzadıkça, Amazon yağmur ormanlarının tahribatı, buz tabakalarının erimesi ve okyanus akıntı sistemlerinin bozulması gibi geri dönüşü olmayan büyük ekolojik kırılmaların yaşanma ihtimali yükseliyor.

ODTÜ öğrencileri “rant yolu”na karşı

ODTÜ ormanı içinden geçen, 2017 yılında eski Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek döneminde temelleri atılan Bilkent-İncek yol projesine karşı öğrenciler Ankara Büyükşehir Belediyesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Açıklamada binlerce ağacın kesilmesine neden olan projenin yeniden gündeme getirilmesine tepki gösterilerek Ankara’nın ulaşım sorunlarının özel araç odaklı yol projeleriyle çözülemeyeceği belirtildi.

Açıklamada ABB Başkanı Mansur Yavaş’ın daha önce kent merkezinde yeni yollar açmanın trafiği rahatlatmayacağını ve ODTÜ Yolu konusunda öğrencilerin görüşlerinin dikkate alınacağını söylediği hatırlatıldı: “Mansur Yavaş’ın daha önce yaptığı, ‘Kent merkezinde yeni yol açmanın trafiği rahatlatmayacağı’ ve ‘Durak bile yapsak kentlilere soracağız, ODTÜ Yolu’nu yapmanın derlerse yapmayacağız’ yönündeki açıklamalarını bir kez daha hatırlatıyoruz.”

“Üzerimize sürülen araçlar yine belediyenin araçları oluyor”

Açıklamanın ardından öğrenciler İmar ve Şehircilik Daire Başkanı Ertuğrul Candaş ve Mansur Yavaş’ın Basın Danışmanı Betül Ersöz Araz ile görüşme gerçekleştirdiler. Yapılan görüşmenin ardından belediye önünde açıklama yapan öğrenciler, “Rant yoluna dair gündemin en başından beri sabit talebimiz yol yapımının durdurulması. Talebimizi ilettik fakat kendileri, kamu bütçesiyle yapılan bu yolun kamu yararına olduğunu, yolun etrafında yapılan binaların, oradaki sermaye sahiplerinin zenginliğinin artmasına dair olmadığını iddia ettiler. Aynı şekilde Ankara halkının bu yolun yapılmasından, buradan dönecek rantlardan memnun olduğunu ifade ettiler,” dediler.

Zelek’te kafes balıkçılığına karşı mücadele 3. ayında

Rize’nin Pazar ilçesine bağlı Zelek Balıkçı köyünde, Kuzuoğlu Grup ile Güneysu Vakfı ve Güneysu İlim Yayma Cemiyeti Vakfı ortaklığıyla kurulmak istenen “Günvak 1” ve “Günvak 2” kafes balıkçılığı tesisine karşı halkın mücadelesi 3’üncü ayına girdi. Geçimini balıkçılık yaparak sağlayan köylülerin, ekmek tekneleri yok olma riskiyle karşı karşıya. Planlanan tesisin oluşturabileceği sorunlara ilişkin konuşan köylüler, limanlarını terk etmeyeceklerini belirttiler.

Nepal’deki sel felaketinde can kaybı 1386’ya yükseldi

Nepal Ulusal Afet Riskini Azaltma ve Yönetim Kurumu tarafından yapılan açıklamada, 26 Ağustos’ta Rasuwa bölgesinde meydana gelen selde can kayıplarının arttığı duyuruldu. Bölgedeki arama kurtarma çalışmaları sürerken yaşamını yitirenlerin sayısının 1386’ya ulaştığı kaydedildi.

Arama çalışmalarının sürdüğü bölgelerde 5 bin 130 kişinin kayıp olduğu belirtilirken, kayıplar arasında 587 yabancı turist de bulunduğu aktarıldı. Yürütülen operasyonlarla 13 bin 702 kişinin kurtarıldığı ifade edilirken, bölgedeki yardım ve arama operasyonlarında ise 21 bin 63 güvenlik personelinin görev yaptığı bilgisi paylaşıldı.

Kaynaklar: Evrensel, MA, DHA, AA

“Varto halkı jeotermal santral istemiyor”

Varto’ya bağlı Çalidere köyünde, ABD menşeli Ignis Enerji tarafından yapılması planlanan Jeotermal Enerji Santraline (JES) karşı Varto Ekoloji Platformu Gençlik Meclisinin başlattığı çadır nöbeti 132 gündür devam ediyor.

132’nci gününe giren nöbette, alana “Varto halkı jeotermal enerji santrali istemiyor. Suyuma, toprağıma dokunma” pankartı asıldı. Eylemin 132’inci gününde nöbeti, gönüllü yurttaşlar devraldı.

Nöbet eylemine Emek Partisi Antep Milletvekili Sevda Karaca dayanışma ziyaretinde bulundu.

Burada konuşan Sevda Karaca, “Mücadeleyi adım adım büyüttük. Adım adım zafere, kazanca dönüştüreceğiz. Memleketin dört bir yanında ekmeği, toprağı, kurdu, kuşu, ağacı için direnen herkes adına bir kere daha Varto’lulara teşekkür ediyorum. Memleketin dört bir tarafı gözü doymaz patronlar, sermaye grupları tarafından talan edilmek isteniyor. Bu talan bizzat devletin yasalarıyla, bürokratlarıyla, yargısıyla koruduğu büyük bir talan haline gelmiş durumda. Varto halkı bu mücadeleyi verirken gözü doymazlara nasıl ısmarlama yasalar yapıldığını, o yasalarla nasıl hukuki hakların alınmak istendiğini gördü, anladı, anlatmaya başladı,” dedi.

Ya ölü yıldızlara hayatı götüreceğiz ya dünyamıza incek ölüm!

TELEKOM: HER YERDE GREV VAR!

Tarih 16 Ekim 2007, grev pankartları tüm ülkede Telekom müdürlükleri ve santral binalarına asılmış. İşçiler aldıkları ücreti belgeleyen bordroları yakıyorlar. Her yerdeler... 81 ilde 700 ana nokta ve buralara bağlı santrallerde, 26 bin işçi grevde...

Uzun yıllar sonra böylesine kapsamlı bir grev yaşıyordu. Neler olduğuna, nasıl sonuçlandığına değinmeden, adım adım greve nasıl gelindiğine bir bakalım.

15 Temmuz 2005 tarihinde hepimizi ilgilendiren bir imza atıldı. Masanın bir tarafında devlet yetkilileri diğer tarafta ise Oger Telekom yetkilileri oturuyordu. Türk Telekom'un yüzde 55 hissesinin satışı gerçekleştirildi. Telekom'u neredeyse bedavaya alanların ilk işi işçilerin örgütlülüğüne saldırmak oldu. 14 bin işçi başka kurumlara nakledildi, kapsam dışı personelin kapsamı genişletildi. Plan hazır; sendikalı işçiler kurumdaki tasfiye edilecek, kapsam dışı uygulaması ile işe yeni alınanların üyelikleri engellenecek ve böylece kölelik koşulları dayatılabilecekti.

İşçi "grev" dedi

Osmanlı'daki ilk grevlerden birini 1872 yılında Beyoğlu telgraf işçileri yapmıştı. Yani Telekom'un tarihi kadar, işçilerin mücadele tarihi de eskiydi. Oger bunu hesaba katmamıştı.

29 Ekim 2007'ye gelindiğinde Haber-İş ile Oger arasında TİS görüşmeleri başladı. Yapılan görüşmelerde işçilerin taleplerine yanıt verilmedi. Haber-İş Sendikası, eşit işe eşit ücret, taşeronlaştırma ve esnek çalışmanın engellenmesi, kapsam dışı çalışmanın bitirilmesi, ücretlerin artırılması taleplerinde bulunmuştu. Patron ise artış bir yana ücretlerin yüzde 12,9 oranında geri çekilmesini dayatıyordu. Telekom işçilerinin ücretinin asgari ücret seviyesine çekilmesi amaç-

lanıyordu. Ayrıca kapsam dışı uygulaması genişletilerek sendika üyelikleri engellenmek isteniyordu.

Sabotaj suçlaması

Sonuç olarak grev kararı alındı ve 16 Ekim'de büyük bir coşkuyla başladı. Bütün santrallerde işçiler önlüklerini giydi, sloganlar attı, halaylar çekti. Oger de ilk günden hamlelerine başlamıştı. 17 Ekim 2007 günü yani grevin 2. günü gazeteler sabotaj başlıklarıyla çıktı: "Telekom kablo hırsızlarıyla baş edemiyor" (Milli Gazete), "Telekom kablolarını polise satmaya çalıştılar" (Hürriyet)... Aynı gün Oger'in adamları basın toplantısı düzenleyerek işçileri sabotajla suçladı ve bu suçlama grev bitene kadar sürdü.

Grevin ilk gününden başlayan bu saldırılar işçileri yeni tedbirler almaya zorladı. Grev önlükleriyle santral önünde beklemenin başarı için yetmeyeceğini gördüler. Evet, grev bir sınıf savaşıydı ve buna uygun yeniden örgütlenmek gerekiyordu.

"Savaşa giriyoruz, aramızda geçmişte yaşananların hiçbir önemi kalmadı. Sen şimdi komutanımsın, emret ne istiyorsan ben yapayım." Bu sözler Telekom'a bağlı bir müdürlükte uzun zaman temsilcisi ile konuşmayan bir işçiye ait. Artık işçiler arasında güçlü bir bağ kurulmuştu. Telekom işçileri sadece kendi bulundukları müdürlüklerde, ilçelerde ya da illerdeki işçi arkadaşları ile değil, diğer illerdeki kardeşleri ile de haberleşiyor ve direnişlerini nasıl büyüteceklerini tartışıyor, kararlar alıyorlardı.

"Kanunsuz olabilir ama valinin emri"

İşçiler sadece Telekom patronları ile mücadele etmiyordu. Basın, polis, işveren vekilleri, müftülük, yargı... Devletin her kademesi grevci işçilerin karşısına çıkıyor, işçileri yenilgiye uğratmaya çalışıyorlardı.

İşçilerin iletişim araçlarından biri olan Haber-İş Sendikasının internet sitesi, grevin 5. günü Ankara Cumhuriyet Savcılığı kararıyla erişime engellendi. Bir gün önce ise Gaziantep Müftülüğünün hazırlayıp bütün camilerde okuttuğu vaazda, Telekom işçileriyle ilgili şu sözler yer alıyordu: "Çok

yüksek maaş alıyorlar, şükür edecekleri yerde meydanlara dökülüyorlar." Grevin 8. gününde Gaziosmanpaşa'da arızalara müdahale için getirilen grev kırıncılarını engellemek isteyen Telekom işçileri polislerce zor

kullanılarak polis aracına bindirildi. Altı saat boyunca esir tutulan işçiler, ancak arıza giderildikten sonra serbest bırakıldı. Grevin ikinci haftası Diyarbakır Havaalanında yaşanan bir arızanın giderilmesi için valilik 6 işçinin grev dışına çıkarılmasını istedi. Diyarbakır Emniyeti 6 işçiye zorla arızanın yaşandığı yere götürmüştü. İşçilerin itirazı üzerine polisin verdiği yanıt "Kanunsuz olabilir ama valinin emri" oldu.

Grev döneminde hiçbir işçinin iş akdi feshedilemez. Yasalar böyle demesine rağmen çeşitli gerekçelerle birçok işçinin işine son verildi. Ayrıca sendika yöneticileri hakkında çete kurmak iddiasıyla suç duyurusunda bulundular. Psikolojik bir savaş başlatılmıştı. Birebir görüşerek, evlerine mektuplar yollanarak işçileri kandırmaya çalıştılar. Telekom yönetimi sağlık sorunları yaşayan işçilere sevk vermiyordu.

Dayanışma kazandırır

Greve yönelik saldırılar arttıkça işçiler de kenetleniyor ve her gün biraz daha deneyim kazanarak ilerliyorlardı.

Grev komiteleri oluşturan işçiler, aralarında görevlendirmeler yapmıştı: Basınla kim ilgilenilecek? Bildiriler halka nasıl dağıtılacak? Gelen misafirlerle kimler ilgilenilecek? Kurumlarla diyalog nasıl sağlanacak? Dayanışma nasıl örgütlenecek?

İşçiler, çıkardıkları bildirilerle grevin nedenlerini ve yaşananları mahallelerde, kahvelerde halka anlattılar. Müdürlükler ve santraller önünde görevli grevciler, gün boyu gelenlere taleplerini anlatıp destek istediler.

Müdürlükler bayram yerine dönmeye başlamıştı; vatandaşlar artık işlem yaptırmak için değil desteğe geliyordu, sendikaya destek mesajları yağıyordu. Neredeyse tüm sendikalar Telekom işçilerine desteğini açıklamış, ziyaretlerde bulunmuştu. Aydınlar,

sanatçılar, öğrenciler her gün Telekom işçilerinin mücadelesini desteklemek için grev çadırlarındaydı.

Grevin ilk günü başlayan sabotaj yalanına 18 Ekim'de İstanbul'da çeşitli iş kollarından işçilerin eylemiyle yanıt verildi. 3 bin işçi asıl sabotajı yapanların Telekom'u haraç mezarı satanlar olduğunu haykırdı.

Beşinci gün grevi ziyaret eden Tuzla tersane işçileri de 27 Ekim'de yaşanan iş cinayetleriyle ilgili bir eylem hazırlığı içerisindeydi. Grevdeki 150 Telekom işçisi, tersane işçilerinin eylemine katılarak destek verdi. Grev bir okuldu ve Telekom işçileri artık biliyordu ki hangi iş kolu olursa olsun işçi sınıfının her türlü hak mücadelesi ve kazanımı doğrudan kendilerini ilgilendiriyordu.

İşçilerin maddi ihtiyaçlarına destek olmak üzere "Grevdeki işçi kardeşinle 5 liranı paylaş" kampanyası başlatıldı. Binlerce işçi, memurlar, gençler, kadınlar kampanyaya katıldı. Böylece grev birinci ayı doldurmasına rağmen işçiler ekonomik olarak sıkıştırılamamıştı.

Dayanışma ülke sınırlarını aşmıştı. İlk uluslararası dayanışma, grevin dördüncü gününde, dünyada 15 milyon üyesi bulunan uluslararası sendikalar ağı Global Union'dan geldi. Global Union, çalışma bakanı ve başbakana mektup gönderdi. Sonraki günlerde dünyanın çeşitli ülkelerinden işçiler ve sendikalar, Türkiye'ye gelerek grev çadırlarını ziyaret etti, kendi ülkelerinde dayanışma eylemleri düzenledi.

Böylece grevde 44. güne gelindiğinde, patron ile sendika arasında uzun süren görüşmeler sonucunda, işçilerin taleplerinin kabul edilmesi üzerine sözleşme imzalandı. Telekom grevi, birleşen işçilerin yenilemeyeceği gerçeğini, bir kez daha gün yüzüne çıkararak son buldu.

Kaynak: Evrensel / Sinan Ceviz

İstanbul ve İzmir İşçi-Sen yaz kampları gerçekleştirildi

İşçi-Sen İstanbul kampı işçi sınıfına dönük saray rejiminin topyekûn saldırılarının arttığı, emperyalist savaşın İran'a dönük saldırılarla tırmandığı dönemde gerçekleştirildi.

Kırklareli Vize'de yapılan kapma bir çok farklı sektörlerden işçiler katıldı.

Emperyalist savaş, saray rejimi dönemsel gelişmeler, İşçi sınıfının durumu, Sendikalar ve mücadeleci sendikalar, İşçi sınıfının siyasallaşması ve örgüt-

lenmesi, İşçi Birlikleri Sendikası'nın mücadeledeki yerinin ele alındığı gündemlerle seminerlerin gerçekleştirildiği işçi kampında yanı sıra müzik dinletileri, oyunlarla mücadelenin önümüzdeki dönemi için hazırlandı.

Sermaye sınıfının ve devletin işçi emekçilere savaş ilan ettiği koşullarda İşçi-Sen kampı yeni mücadele dönemine mütevazı katkılar sunacaktır.

İşçi sınıfı ya devrimcidir her şeydir, ya değildir hiç bir şeydir!

İşçi-Sen İzmir olarak 15-16 Ağustos tarihlerinde 4. İşçi kampımızı Foça Bağarası'nda gerçekleştirdik.

Kampımızın ilk günü alana girişler ve ortak kahvaltı ile başladı.

İlk gün panel konularımızdan Sendikal Hareket ve Mücadeleci Sendikacılık başlığı altında Teksif Sendikası Genel Başkanışmanı Makum Alagöz ve Öğretmen Sendikası temsilcisinin sunumlarını dinledik.

Ardından Bir Direniş Örneği Akbelen başlığı altında Akbelen direnişçisi Esra Işık sunumunu yaptı.

Kampımızın ikinci gününde; Ankara'da direnişlerine devam eden madencilerin sesini İzmir'deki kampımıza taşıyoruz diyerek Bağımsız Maden İş Örgütlenme Uzmanı Başaran Aksu ile telekonferans bağlantısı kurarak Somut Bir Örnek Polyak ve Doruk Maden Direnişleri konusunu ele aldık.

Aynı yöntemle BirTek-Sen Başkanı Mehmet Türkmen ile yine Sendikal Hareket ve Mücadeleci Sendikacılık başlığı altında tartışmaları sürdürdük.

Son olarak Saray Rejimine Karşı Mücadele ve Birleşik Emek Cephesi başlığı altında İşçi-Sen temsilcimiz sunumunu gerçekleştirdi.

Direnişlerle geleceğimizi kuracağız şiarıyla gerçekleştirdiğimiz kampımız zengin içerik ve tartışmalarla tamamlanmış oldu.

Değerli katkılar sunan katılımcılara teşekkür ederiz.

MMO İzmir'de işten atmalara karşı direniş çadırı

Makina Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Karşıyaka Belediyesi ile yaptığı asansör denetim protokolünün tek taraflı feshedilmesini gerekçe göstererek ağustos ayında 8 teknik görevliyi (şube bünyesinde çalışan mühendisler) işten çıkardı. İşten çıkarmalar üzerine bir grup İzmir Şube teknik görevlisi, "Odalarımız emekten yana toplumcu bir anlayışla yönetilmelidir!" başlıklı bir yazı kaleme aldı ve ardından 4 Eylül tarihinde dört teknik görevli daha işten çıkarıldı. Böylece bir buçuk ay içerisinde 12 teknik görevlinin iş akdi fesih edilmiş oldu.

İşten çıkarılan teknik görevliler MMO İzmir Şube Tepikule binası önünde nöbet eylemine başladılar. Çalışanlar yaptıkları açıklamada, saldırıların TMMOB ilke ve değer-

lerine, meslek örgütü kavramına çalınmış kara bir leke olduğunu belirtirken şu ifadelerle yer verildi:

"Şube yönetiminin 'demokratik işleyiş' çerçevesinde 'katlanmak' zorunda kaldığı bu tartışmalar, işten atma saldırısı ile kesilmek istendi. Bu, kapitalist işletmelerde dahi eşine az rastlanan bir yöntemdir. 'Şube içi tartışmaları kamuoyuna açmak' gibi yersiz, komik ve talihsiz bir argüman, işten atılmamıza gerekçe olarak sunuldu. Açıklamada ifade edilen başlıkların şube içi bir mesele değil, toplumsal yaşamı-toplumsal mücadeleyi doğrudan ilgilendiren gündemler olduğu gerçeği inkâr edildi. Tartışmaların kapalı kapılar ardında kalması hayati önemde görüldü. Aynı zamanda MMO üyesi olan biz mühendislerin tartışmalarda 'ikna olmaması', 'ısrarla kendi yaklaşımlarını tartışması' kötü niyetli, zarar veren bir yaklaşım olarak gösterildi. En basit demokrasilerde bile doğal olan 'fikri ifade etme hürriyeti' MMO İzmir Şube yönetimi tarafından hiçe sayıldı."

Direnışteki işçilerin talepleri şunlar:

- İşten atmalar durdurulmalı, atılanlar derhal geri alınmalıdır!
- TMMOB'a kara bir leke süren bu kararın sahipleri hesap vermelidir.
- Başta MMO İzmir Şube üyeleri olmak üzere TMMOB Genel Merkezi ve bağlı oda üye ve yöneticileri harekete geçmeli, sorumluluk almalı, TMMOB tarihi ve değerlerine aykırı bu yaklaşıma ve işten atmalara karşı tavrını açıkça ortaya koymalıdır!

TMMOB bağlı odalarda yönetim koltuklarına oturanların kendileriyle aynı düşünmeyenleri işten atmalarının ilk örneği değil bu. Yıllardır sürdürülen piyasacı politikalar ve ekonomik çıkarlara yönelme eğiliminin odaları getirdiği durumun artık kamuoyundan gizlenemeyecek hale gelen bir gerçekliği. Toplumsal direniş dinamiklerinin önemli bir parçası olan odaların yeniden örgütlü üyesinin gücüne güvenerek varlığını sürdürdüğü günlere dönmesi gerekmektedir. Mücadeleyi bu ekseninde yürütmeyecek olanlar o koltuklardan kalkmalıdır.

Mühendisin imzası kiralık değildir

Ben yeni mezun bir inşaat mühendisiyim. Mesleğe adım atarken yalnızca şantiye ve projelerle değil; düşük ücret, güvencesizlik ve “imzanı ver, karşılığında para kazan” anlayışıyla da karşılaşıyorum.

Bir mühendisin imzası sadece kâğıda atılan bir imza değildir. Yıllarca aldığımız eğitimin, emeğimizin ve büyük bir sorumluluğun karşılığıdır. Buna rağmen özellikle genç mühendisler, geçinebilmek için imzalarını kiraya vermeye zorlanıyor.

Üstelik mühendis de işçi sınıfının bir parçasıdır. Biz de emeğimizi satarak geçiniyoruz. Fakat çoğu zaman bunu tek başımıza yaşamaya çalışıyor, meslektaşlarımızla ortak bir güç oluşturamıyoruz.

Bizden önce bu sorunları gören, tartışan ve mücadele eden bir meslektaşımız vardı: inşaat mühendisi Harun Karadeniz. Karadeniz, mühendislerin “kim için ve ne için çalıştığını bilerek, emekçi halkın yararına üretim yapması” gerektiğini söylüyordu.

Peki bugün bunu ne kadar yapabiliyoruz?

İşsizlik, düşük ücretler ve güvencesizlik nedeniyle genç mühendisler çoğu zaman hayatta kalmakla mesleğini savunmak arasında bırakılıyor. İmzamızı kiralamak istemesek bile bizi buna iten koşullar var.

Tam da bu yüzden örgütlenmeye ihtiyacımız var. Tek başımıza bu koşulları değiştiremeyiz. Mühendisler olarak birbirimizin sorunlarına sahip çıkmalı, işçilerle ortaklaşmalı ve emeğimizi birlikte savunmalıyız.

Bir İşçi Gazetesi Okuru

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA SELÂM!

Türkiye işçi sınıfına selâm!

Selâm yaratana!

Tohumların tohumuna, serpilip gelişene selâm!

Bütün yemişler dallarınızdadır.

Beklenen günler, güzel günlerimiz ellerinizdedir,

haklı günler, büyük günler,

gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç

yatılmayan,

ekmek, gül ve hürriyet günleri.

Türkiye işçi sınıfına selâm!

Meydanlarda hasretimizi haykıranlara,

toprağa, kitaba, işe hasretimizi,

hasretimizi, ayyıldızı esir bayrağımıza.

Düşmanı yenecek işçi sınıfımıza selâm!

Paranın padişahlığını,

karanlığını yobazın

ve yabancının roketini yenecek işçi sınıfına

selâm!

Türkiye işçi sınıfına selâm!

Selâm yaratana!

NÂZİM HİKMET

İŞTEN Mİ ATILDIN
HAKLARINI MI ALAMADIN
MOBBİNGE MI UĞRUYORSUN?
ZORLA MESAI MI YAPTIRILIYOR
SENDİKALI OLMAMAN İÇİN BASKI MI YAPILIYOR

tüm soruların için;
İŞÇİ-SEN'E
ULAŞ!

0531 796 1917

iscisen1 @ iscibirliklerisendikasi @ istanbulbik@gmail.com
İŞÇİ BİRLİKLERİ SENDİKASI (İŞÇİ-SEN)
 Kordonboyu Mah. Hürriyet Cad. Hakkı Bey İş Hanı No:54/17 Kartal

"Kentsel dönüşüm projesi 'ölüm' projesi olmasın!"

İzmir Çiğli ilçesi Güzeltepe mahallesi halkı 10 Ağustos'ta çıkan yangında 56 yaşındaki Rezan Korkmaz ve 4 yaşındaki torunu Yiğit Bulut Aydın'ın hayatını kaybetmesinin ardından 14 Ağustos'ta mahallede yürüyüş yaparak basın açıklaması gerçekleştirdi.

Mahalle halkı bu yangının ilk olmadığını, mahallenin yaşamak için güvenli olmadığını belirterek mahallenin sorunlarının bunlarla sınırlı kalmadığını, 2016 yılında kentsel dönüşüm alanı olarak tanımlandığını ancak planlama sürecinden uygulama aşamasına geçilmediğini aktardı.

Dönüşüm beklerken evlerinin yaşlandığını, elektrik tesisatlarının, sokaklarının yetersiz kaldığını, bazı evlere ambulans ve itfaiyenin ulaşamadığını, kışın soba kullandıklarını dönüşüm başlayacak denildiği için hiçbir hizmete de erişemediklerini belirttiler.

Can güvenliklerinin sağlanması, güvenli bir ev, ulaşılabilir bir sokak istediklerini, bu haklarının kendilerine ulaştırılmadığını anlattılar. Dönüşüm yapılana kadar 'nasıl olsa dönüşecek' denilerek hizmetlerden mahrum bırakılmaya karşı olduklarını vurguladılar.

"Daha kaç kişinin ölmesi gerekiyor," diye sorarken başsağlığı dilemek değil yaşamak istediklerini haykırdılar.

Mahallede yıllardır bulunan Kentsel Dönüşüm Ofisinin çocuklar için ücretsiz bir kreş veya sosyal yaşam alanı olarak değerlendirilebilecekken bunun yapılmadığını, çocuklar için güvenli alanlar oluşturulmadığını açıkladılar.

Taleplerini ifade eden mahalle halkı ilgili tüm kurumlara çağrı yaparken kentsel dönüşüm sürecinin somut bir takvime bağlanması gerektiğini vurguladılar.

"Biz suçlu aramak için değil, bir daha can kaybı yaşanmaması için buradayız," diyen mahalleliler Güzeltepe halkının siyasi bir hesaplaşmanın parçası olmak istemediğini, evinde yanma korkusu olmadan, "sıra ne zaman bize gelecek" kaygısı duymadan yaşamak istediğini açıkladı.

İŞÇİ GAZETESİ

Dünya'da İstihdam Kısıtlıları Değil

Aylık Süreli Yayın-
 ISSN:1303-9040 Kaldıraç
 Yayınevi Adına

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ülkü Gündoğdu
Yönetim Yeri: Caferağa Mah. Moda Cad. No: 5 Kadıköy/İstanbul
 Tel: 0 216 449 65 46

Baskı: Arslan Güneydoğu Gaz. Mat. ve Kağ. A.Ş. Akçaburgaz
 Mah. 169 Sk. No: 6 Esenyurt/İstanbul Tel: 0212 886 17 95-94

e-mail: iscigazetesi@gmail.com

Hesap No: İş Bankası 1011 1760651 **IBAN:** TR67 0006 4000 0011 0111 7606 51

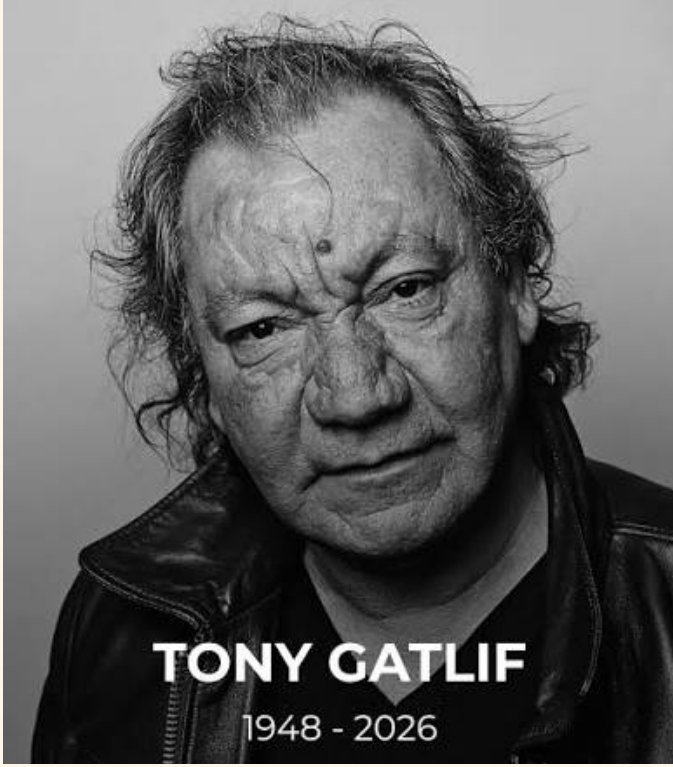

İşçi Gazetesi
web sitesi

İşçi Gazetesi Satış Noktaları

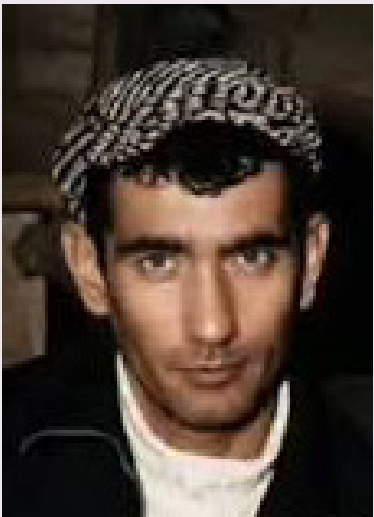
İSTANBUL		İZMİR
Kaldıraç Caferağa Mah. Serasker Cad. No: 35 Kadıköy Sarıgazi AKA-DER Ertuğrul Gazi Sok. No:13 Sarıgazi	Beyaz Adam Bakırköy ANKARA Kaldıraç Konur Sok. No: 17/10 Kızılay (İmge Kitabevi üstü) Tuzluca Yır AKA-DER Kültür Merkezi 587 Sok. No: 25/A Tuzluca Yır/Mamak	Kaldıraç 1469 Sok. No: 128 D: 4 Alsancak/Konak ADANA Adana AKA-DER Kayalıbağ Mah. 26001 Sok. Özel Sancak Apt. No: 1 Kat: 6 D: 23

Roman kültürünü anlatan yönetmen Tony Gatlif hayatını kaybetti

Roman kültürünü, göçü ve müziği konu alan film-leriyle tanınan Fransız yönetmen Tony Gatlif, 77 yaşında hayatını kaybetti. 1948'de Cezayir'de Michel Dahmani adıyla dünyaya gelen Gatlif, Berberi ve Roman kökenliydi. Cezayir Bağımsızlık Savaşı sırasında Fransa'ya göç eden yönetmen, kariyeri boyunca dışlanmış topluluklara, sürgüne ve özgürlük arayışına odaklanan 20'den fazla filme imza attı.

Yılmaz Güney, 42'nci yıldönümünde anıldı

Yılmaz Güney, ölümünün 42'nci yıldönümünde İstanbul'da düzenlenen etkinlikte anıldı.

12 Eylül Cumartesi günü Beyoğlu Atlas Sinemasında gerçekleştirilen programda Güney'in Arkadaş filminin gösterimi yapıldı.

Etkinlik kapsamında Fatoş Güney, Yüksel Aksu, Nur

Sürer ve Necmettin Çobanoğlu'nun katılımıyla söyleşi düzenlendi.

Nur Sürer konuşmasında, "Bu ülkede hiçkimse Yılmaz Güney sevgisini insanların elinden alamaz," dedi.

Müstehcenlik soruşturmaları 10 yılda katlandı

TCK'nin 226. maddesindeki "müstehcenlik" günden güne daha fazla genişleyen biçimde sansürün ve cezai yaptırımın gerekçesi haline geliyor. Adalet Bakanlığı verilerine göre son 10 yılda dosya sayıları katlanarak artıyor.

Son dönemde kamuoyuna yansıyan adli süreçler ve denetim kararları, "müstehcenlik" gerekçeli yaptırımların farklı alanlarda yoğunlaştığını gösteriyor.

Fotoğraf sanatçısı Bennu Gerede, Kaos GL Derneği Yönetim Kurulu Üyesi ve trans kadın aktivist Janset Kalan, sanatçı Mabel Matiz, Manifest grubu üyeleri, Netflix, BluTV, MUBI ve TOD... Tüm bu isim ve platformlar; "müstehcenlik", "genel ahlâk ve ailenin korunması", "LGBTİ propagandası" gibi "suçlamalarla" karşı karşıya kaldı.

Kitap: Sınıfı Anlamak

Yayınevi: Yordam Kitap

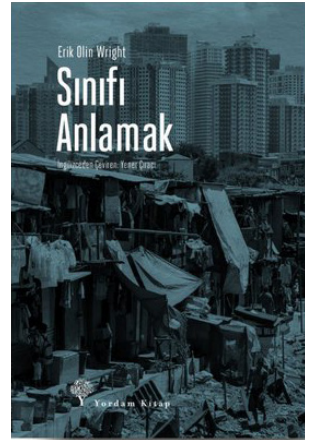
"Sınıf" kavramı, günümüzde sosyal bilimlerin en çok tartışılan başlıklarından biri olmayı sürdürüyor. Kimileri sınıfın tarihsel önemini yitirdiğini öne sürerken, kimileri kapitalist toplumların anlaşılması açısından hâlâ merkezî bir önem taşıdığını savunuyor.

Peki sınıf, yalnızca bireylerin ekonomik konumlarını açıklayan bir araç mıdır, yoksa toplumsal güç ilişkilerinin yapısal bir unsuru mu?

Erik Olin Wright, *Sınıfı Anlamak*'ta bu kavramı farklı kuramsal gelenekler ve yaklaşımlar üzerinden yeniden ele alıyor. Karl Marx ve Max Weber'den başlayarak çağdaş sosyal bilimcilerin katkılarına uzanan bu çalışma, sınıfın farklı

tanımlarını karşılaştırmalı biçimde inceliyor ve bu çeşitliliğin, kapitalizmi kavramak için nasıl daha bütünlüklü bir çerçeve sunabileceğini gösteriyor.

Sınıfı Anlamak, sınıf yapıları, sınıf mücadeleleri ve uzlaşma biçimleri arasındaki ilişkileri günümüz toplumları bağlamında tartışırken, okura hem kuramsal hem de çözümsel açıdan farklı bir bakış açısı sunuyor.

Madencilik tarihine ışık tutan 9 bin yıllık keşif

Dişirbakır'ın Ergani ilçesindeki Çayönü Tepesi'nde yürütülen 2026 yılı kazılarında M.Ö. 6900-6800 yıllarına tarihlenen yaklaşık 5 metrekarelik bir madencilik işliğinin gün yüzüne çıkarıldığını açıkladı. Keşif, bölgedeki madencilik geleceğinin M.Ö. 9100'lerden itibaren yaklaşık 2 bin yıl boyunca kesintisiz sürdüğünü ve uzmanlaşmış üretimin varlığını kanıtladı.

İŞÇİ GALİP

işyeri komitesi

Yemek paydosunda sohbet erken seçim tartışmalarına geldi. Emeklilere süper zam, kademeli emeklilik vb. üzerinden erken seçim olacak diyenler vardı. Kimisi köprü ve otoyolların özelleştirilmesini seçim öncesi kaynak arayışı olarak görüyordu.

Galip arada bazı sorularla olayları deşmeye çalışıyor. Mesela araya sıkıştırdı sorusunu:

“Yav arkadaşlar, halkın neredeyse yüzde 90'ının nefret ettiği bir hükûmet var iktidarda. Şimdi, çoğunuz da öyle biliyorum, hanginiz yarın seçim olsa bunlara oy verirsiniz?” Birkaç kişi “Ben, ben” diye el kaldırdı. “Tamam. Bu Yeni Parti var işte şimdi. Bana göre düzenin yeni sübabı. Aynı çözüm önerileri onlarda da var. Hattâ ekonomi politikaları neredeyse aynı. O zaman onlara verin.” “Eee doğru,” diyen sesler yükseldi. “Pekiîîî, bu Yeni Parti yeni de eskisini de biliyoruz, bunlar kaç seçimdir yok 'hodri meydan', yok 'adam kazandı', yok bilmem ne, bütün sandıklar çalınırken ne yaptı? Bu kadar belediye ellerinden gasbedilirken, insanlar hapislere doldurulurken ne yaptı da bundan sonra ne yapacak?”

“Ben şunu bilir, şunu söylerim, eğer dünyanın herhangi bir yerinde bir şey değişecekse bu işçilerin birliği ve eylemiyle olacak. Şimdi biz burada çalışmasak, işi durdursak, patron istediklerimizi yapmayıp ne yapacak? Bunu ülke bazında yaptığımızı düşünün. Neler olur, neler. Zaten dostlar, en küçük eyleme, en doğal hak talebine bile azgınca saldırımları da bir kıvılcım olma korkusu.”

Kıssadan Hisse

akrep gibisin

"Akrep gibisin kardeşim,
Korkak bir karanlık içindesin akrep gibi.
Serçe gibisin kardeşim,
Serçenin telaşı içindesin.
Midye gibisin kardeşim,
Midye gibi kapalı, rahat.
Ve sönmüş bir yanardağ ağzı gibi korkunçsun, kardeşim.
Bir değil,
Beş değil,
Yüz milyonlarlasın maalesef.
Koyun gibisin kardeşim,
Gocuklu celep kaldırıncı sopasını
Sürüye katılıverirsin hemen
Ve âdeta mağrur, koşarsın salhaneye.
Dünyanın en tuhaf mahlukusun yani,
Hani şu derya içre olup
Deryayı bilmiyen balıktan da tuhaf.
Ve bu dünyada, bu zulüm
Senin sayende.
Ve açsak, yorgunsak, ve hala şarabımızı vermek için üzüm gibi eziliyorsak
Kabahat senin,
-Demeğe de dilim varmıyor ama -
Kabahatın çoğu senin, canım kardeşim!"

Nâzım Hikmet'in bu şiiri, bugün işçi sınıfının, emekçilerin önemli bir kısmının içinde bulunduğu durumu yeterince tarif ediyor. Örgütsüz milyonlar, açlık ve yoksulluk içinde. Dert, borç içinde. Üstelik ülkemiz NATO eliyle, ABD eliyle bir ön cephe ülkesi hâline getiriliyor.

İşçi sınıfı içinde bulunduğu koşullarla birlikte aynı zamanda bir boş vermişlik, bir bencillik sarmalının içinde. Bir şeylerin değişeceğine olan inancını kaybetmiş. Bu hâlde olmamızın bir sebebi işçilerin devrimcilere olan uzaklığıdır şüphesiz. Bir diğer önemli nedeni ise düzen partilerine duyulan bönce güven, seçimlerin bir şeyler getireceği yanılsamasıdır.

Oysa görüyoruz ki işçiler nerede kendine, yanındaki sınıf kardeşine güvenir, kendi iradesine güvenirse o zaman işler değişiyor. Maden işçileri bunun örneğidir. Özel okul öğretmenlerinin mücadelesi budur, Smart Solar işçilerinin mücadelesi budur.

özelleştirme

izahı olmayanın mizahı olur

Aslında ülkemizde fabrikatör olmak çok zor değil. Biraz teşvikle olunabilir. Ülkemizde örneği çok. Mesela, devlet arazi tahsis eder. Burası bedavaya gelir. Makinalar lazım, ödeme ertelemeli, bilmem kaç yıl vadeli, sıfır ya da sıfıra yakın faizli kredilerle alınır. İşçi lazımsız. O kolay. Bir kısmını İŞKUR'dan alırsınız, bir kısmını MESEM'den.

Zaten üç-dört ay işçinin maaşını ödemeyiz. Onlar ne olduğunu anlayana kadar biz repoya milyonlar koyarız.

İşçi uyanıp maaş isterse jandarma-polis ne varsa çağırınız.

Vergi desen, bir enayi ben miyim nasıl olsa af çıkar, olmadı faizleri silip 72 taksit falan yaparlar.

Bütün özelleştirmeler de böyle değil mi? Bir arsasının değerinden daha ucuza fabrikalar satıldı bu ülkede. Şimdi köprü ve otoyollara geldi sıra. Müflis saray, haraç mezat satıp savmaya devam ediyor.

ayın karikatürü

